T. VII / Koeung' Neang Champathong R.62-4-58
B-14

រឿងនាងចំប៉ាថោងឡឿ ៧

ទ-ទ
111

ARCHIVES NATIONALES

ព្រះនាងក្សាក្សាក់ ព្រះស្មាតដាក់ ទើបព្រះកុមារ
នានាំព្រះមេ ទៅឯព្រះពន្លា នាងចំយាត្រា
ទីងបុត្រកល្យាណា ៗ ឯក្រុងយក្សា ស្តេចហោះដល់ប្រា
សាទសួគ៌វិមាន យល់បុត្របែសារ ចោះណាក្សត្រក្សាន
ថ្មមទិបបីបាន ទ្រង់ព្រះសោកា ៗ ហើយស្តេចត្រកង
ព្រះសប់សួនត្រង ចុះមកពន្លា ដំកល់ទុកស្រេច
សម្តេចក្សត្រា កិលាកក្តាត់ណា តតងមានស្បើយ ៗ
រីកដជាយា ទីងពង្សពុន្លា ដល់ពុំលុងឡើយ
ទិបព្រះបាទា ព្រះមហាក្សត្រហើយ ដួលដេកកៀកកើយ
សន្ទប់លុងក្រៃ ៗ សំស្រិតទាសា យកព្រះគង្គា
កៀតព្រះកក្តៃថ្ង ព្រះនាងក្សាក្សាក់ ជីងព្រះស្មារតី
អួលអាណាតក្រៃ សោយសោកយោបំ ៗ អស់ទុក្ខធរ
ស្តែងស្តេចចាកបរ មកមិនយល់ខ្ញុំ ខ្ញុំព្រាត់ព្រះមហា
ក្សត្រាឧត្តម ខ្ញុំរង់ទុក្ខធំ ឆ្នាំបីហើយណា ៗ
កាលស្តេចមកដល់ ប្អូនសោតអរសល់ ស្មានបានជួបគ្នា
ម្តេចឡើយវិងឃ្លាត ព្រះបាទព្រះមហា គម្តែងក្រឡា
លុះលះលោកចេញ ៗ អស់ទិព្រះបង យកខ្ញុំទៅផង
ព្រមព្រះសំឡាញ់ ទុកប្អូនឲ្យនៅ ប្អូនក្តៅប្អូនម្ចេញ
ពង់ពោះពោពេញ សង្រែងសោកក្រៃ ៗ ទិព្រះមិត្តមាស

បើនឹងប្រែប្រាស　　ចាកចេញទីទៃ　　បានផ្ដែផ្ដាំក៏
សិនសឹមនឹងក្បៃ　　ក្បៃម្ដេចឡេះនៃ　　សូទ្យអាណោថា ៗ
ម្ដេចឡើយព្រះអង្គ　　ពិសេសពុំទ្រង់　　ព្រះរាជករុណា
បុត្រាសនាងខ្ញុំ　　ទើបពុំនាំពា　　ពុំប្រែកត្រា
ត្រង់ប្អូនឡើយហោង ៗ　　ព្រះសើយប្អូនណើ　　ខ្ញុំប្អូននេះលើ
ព្រះបាទព្រះបង់　　ផ្សិតប្អូនកំព្រា　　ឥតគ្នាពីរផង
បាបអ្វីនេះម្ដង　　ព្រោះត្រាស់ទៀតទៅ ៗ　　ឪទ្រង់បង្អៀត
សូវស្លាប់បង់សៀត　　មួលមួយព្រះថៅ　　រីឯត្រង់រស់
ជាមនុស្សហើយហៅ　　មេម៉ាយអាសៅ　　អាសោចឥតការ ៗ
រស់នៅទ្រមឹង　　ព្រះមាសព្រលឹង　　ចាកចោលឃ្លាតឃ្លា
រស់មិញស្មើស្លាប់　　អាកពាប្រើនត្រា　　ខ្ញុំពុំប្រាថ្នា
រស់រួចឡើយហោង ៗ　　ព្រះសើយប្អូនគិត　　ប្អូនរងអាណិត
ព្រះបាទព្រះបង់　　អាសូរស័យា　　យាត្រាមកផ្គង់
ស្ថានទឹងដូចប៉ង　　កៀមកក្រ្ដសុខា ៗ　　អម្ចាស់ប្អូនអើយ
អ្នកសុគត់ហើយ　　រាប់ចុំរាប់ថ្ងា　　ខ្ញុំចាំតែឈ្មោះ
សូន្យសោះរូប៉ា　　ពុំយល់កក្រ្ដា　　ពីថ្ងៃនេះម្ដង ៗ
ឱព្រះម្ចាស់ខ្ញុំ　　ខ្ញុំសោកខ្ញុំយំ　　ផ្សាខ្លោចកន្លង
ម្ដេចផ្ដុំកន្ដើយ　　ព្រះអើយឡេះហោង　　ខ្ញុំសូមស្លាប់ផង
កុំដជាគ្នា ៗ　　នាងទួញអន្ទាស់　　អន្ទងប្រាណប្រាស់

គគក់ទឹក អស់ស្រីស្រីង្គា បរិពារត្រៀបត្រា
ទួញទៅព្រះមហា ក្សត្រក្សាន្តធិបតី ៗ សូស័ព្ទរំពង
ទ្រហោរយំកង សឹងស្ងូរសៀងស្រី ទោះទាំងសេនា
យោធាមន្ត្រី សោកព្រះបក្រី អួលអន់ផ្សឹងផ្សា ៗ
ឯក្សត្រយក្ខយុង នូវព្រះពុទ្ធពង្ស ពន្ទុកសាស្តា
ទ្រង់កន្សែងសល់ ទួញទល់ទុក្ខា ឧបបាទបីតា
ទូលដាក់សិរសី ៗ កាលនោះជិនី ប្រសើរស្រស់ស្រី
រឹងអួលអាឡៃ ប្រហស្បប្រា៉ បុត្រាដៀសដៃ
សន្ទប់លង់ក្រៃ តាំងពីរអង្គា ៗ ក្សិណាក្សត្រយក្ខយល់
នាងនាថនិមល នូវរាជបុត្រា សន្ទប់ឆ្ពោះនៃ
កិតក័យមហិមា យកព្រះគង្គា ក្សង់ក្សិតព្រះភក្ត្រ ៗ
នាងខំដម្រង់ ព្រះស្មារតីគង់ ប្រាណប្រែក្សាក្សាក់
តាំងទិវសថ្ងៃ ប្រពៃវល័គណ៍ ព្រះនេត្រសស្រាក់
ស្រក់ស្រោចភក្ត្រា ៗ យើងនៅស្រដី ឯអគ្គអាសុរី
ជាព្រះបីតា ឲ្យហៅអាមាត្យ ព្រះបាទក្សត្រា
បន្ទូលត្រាស់ថា ហៃអាមាត្យគាយ ៗ ចូលព្រះស្តង់ទៅ
ទូលពីព្រះចៅ ជន្ទង់ឯនាយ ឲ្យស្ដេចបានដឹង
ដំណឹងទាំងឡាយ ថាបុត្រឯអាយ ក្សៃព្រះជន្មជាតិ ៗ
ក្សិណ្ណោះសេណី ស្ដាប់ព្រះធិបតី ក្រញូំក្រាបក្រោមបាទ

ថ្វាយបង្គំលា យាត្រាខ្វាញ់ឃ្មាត រួតរឹងស្ងាត
ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ៗ កាលក្រោយនោះណា ហេតុបារមីតា
ពន្ស្រពុទ្ធញាណញោយ រំជួលសក្កោ ទេវេឥន្ទថ្ងៃ
បើកទិព្វចក្ខុរៃ យុងយល់ក្សត្រា ៗ កាលនោះព្រះបាទ
ព្រះឥន្ទទនាថ សក្កោទេវ បរបុះបាកបាន
គិមានសួគ៌ា ដល់ព្រះពន្ទ្វា ពុំលុងឡើយហោង ៗ
ផ្ទួចទឹកកន្ទី ប្រស់ព្រះភូមី ដៃដេតប្បុះប្បុង
ប្រែប្រាណក្សាក្សាក់ រកកាលនោះហោង លើកកទាំងសង
បង្គំឥន្ទ្រា ៗ កាលនោះព្រះឥន្ទ ហោមហៅនរិន្ទ
វិលរឹងសួគ៌ា ឯវរក្សត្រី ពិសីសោកា
ទបព្រះបាទា កិលាបលុងក្លាត់ ៗ ឯព្រះភូមី
អរទបប្អូនស្រី នូវរាជបុត្ររតន៍ រីស្ដេចយក្ស
ក្សត្រាបក្រព័ត្រ សឹងត្រេកអរក្លាត់ នឹងបុត្រប្រសា ៗ
ទាំង ៤ ព្រះអង្គ កិលាបទូញទ្រង់ កន្សែងសោកា
អាណាគតអាណិត ពន្ទឹកក្លាត់ណា ហាក់ទុក្ខពីគ្រា
មុះដ្បិតអរក្រែ ៗ មន្ត្រីសេនា សុំស្ទឹតស្នេហា
អរឯងទំនៃ ទោះទាំងព្រះកិ លៀងក្ដីអរក្រ
អរដ្បិតក្សត្រថ្ងៃ រស់រូបជន្ទា ៗ កាលនោះព្រះអង្គ
បន្ទោរសោកបង់ ក្សណាទើបដោយក្សា លើកកវិន្ទ

ស្វាមីនាងណា　ទូលពីអាតីតា　កាលនាងជាកបរ ៗ
សព្វគ្រប់ឥតខ្វះ　កាលនោះទើបព្រះ　ដៃដេតក្ងួរ
បើកបន្ទូលទៅ　ដោយនូវស្មោះស　លួងលោមអង្វរ
ព្រះប្អូនពុំងា ៗ　ប្អូនឆ្លើយអញបង　ខាតខុសឆ្គាំឆ្គង
កាលមុនមិញណា　សូមប្អូនកល្យាណ　មេមានមេត្តា
អាចអត់ទោសា　កុំមេមាសខ្ញាល់ ៗ　មាសបងៗ ឆ្ងាយ ៗ
ជ្រិតបងដោយ　ពាក្យពេចន៍អម្រាល　អស់ពីទូលទៀង
លំអៀងឲ្យខ្ញាល់　បងសូមលាកាល　ទោសទាំងនោះណា ៗ
នាងស្ដាប់ព្រះបង　លើកកទាំងសង　ថ្វាយវន្ទា
ប្រណម្យទូលទៅ　ចោមចៅភពា　កុំព្រួយទេយ្យា
ត្រង់ឯប្អូនស្រី ៗ　ខ្ញុំពុំចងចិត្ត　បរបើកក្រៅក្រិត្យ
ស្រាលស្រើបអប្រើ　ទោះព្រះបាទបង　ឆ្គាំឆ្គងសេចក្ដី
ម្ដេចក៏ប្អូនស្រី　មិនបងវាំទុក ៗ　ទោះបីជីតា
ប្រាំពីរអង្គា　វៀនភបទៅមុខ　ខ្ញុំសោកពុំគិត
តបតឧឡុក　ចិត្តបងបានសុខ　ស្នាលស្និតនឹងគ្នា ៗ
ទាំងនេះហេតុកម្ម　ពីព្រេងបងចាំ　ជិតដោយអាត្មា
ខ្ញុំពុំចងពៀរ　បុំនៀវេក　ឈ្មោះហើយនឹងជា
ពៀរពុំរលង ៗ　ស្ដេចស្ដាប់នាងនាថ　ក្សិនព្រះចោមជាតិ
បើកបន្ទូលស្នង　ប្អូនឆ្លើយប្អូនគិត　គំនិតនេះហោង

តាមដោយគន្ធ ព្រះអង្គទេសនា ៗ ក្សត្រាក្សត្រី
ស្ដាលស្ងួនស្រដី ទៅមកកាន់គ្នា ក្បិនក្រុងអាសុរិន
ភូមិនរាជា អញ្ជើញផងគា វិលវិញរាជស្ថាន ៗ
ហើយប្រើសេនា ទៅទូលក្សត្រា ធម្មិកប្រធាន
នូវនាងសច្ចា ជាយាកល្យាណា ដ្បិតរាជបុត្រមាន
ព្រះជន្មវិញហោង ៗ ឲ្យស្ដេចយាត្រា តាំងពីរអង្គា
ចូលមកនេះម្ដង ដ្បិតយើងនឹងការ រៀបការបុត្របង
ជាច្នើទៀតហោង កុំលែងឡើយណា ៗ

បទបន្ទោលកាក

កាលនោះអាមាត្យ បង្គំក្រាបបាទលុតលា
កុំផ្សងឡើយណា រលះរលាំងទៅឋាន ៗ
តាំងថ្ងៃតាំងយប់ កុំបានឈរឈប់សំរាន
ក្រែងយូរកុំបាន ដល់ដូចព្រះរាជអាជ្ញា ៗ
នេះនៃនិទាន យើងនឹងបង្ហាញសិនរា
យើងនឹងចរចា ដំណាលដំណើរពិតពី ៗ
ធម្មិករាជា នូវនាងសច្ចាទេវី
ស្ដេចគង់បូរី ជាទុក្ខអប់ផ្សុកកុំក្សាន ៗ
គិតរាជបុត្រា នូវបុត្រប្រសាកល្យាណ
ហេតុម្ដេចកុំមាន ដំនួចដំណឹងឡើយណា ៗ

បើបានទៅដល់ នាយនោះបានយល់មុខគ្នា

ឬម្ដេចយើងជា ទុក្ខតែងទន្ទឹងឯកាយ ៗ

ទុក្ខនសាបសង់ សារើយបាបង់យើងឆ្ងាយ

យើងគិតយើងស្ដាយ មមើមមាញឹកក្រៃ ៗ

កាលនោះសេនា កាន់ព្រះអាជ្ញាមុនវៃ

ត្រូវតែដល់ញ្ញ កុំលុងបរចូលទៅឋាន ៗ

ក្រាបទូលព្រះបាទ ព្រះបរមនាដប្រធាន

ពជបុត្តកល្យាណ ស្ដេចសោយព្រះវិលាលយ័ ៗ

ជ្រិតក្សត្រិយក្យា ស្ដេចឲ្យឡើងប្រាសាទថ្ងៃ

ខ្ពស់ឆ្ងាយពេកក្រៃ ពុំអាចទល់ទប់ផន្ទា ៗ

ស្ដេចស្ដាប់ទូលការ ហេតុជ្រិតសង្រាបុត្រក្យា

ក្ដៅអស់ទ៉ា ហាក់ដូចរគ្គូដូលដេះ ៗ

ទុក្ខទុក្ខម សន្ធចាកចោលលំនៅនេះ

បាបអ្វីដល់ម្ល៉េះ ប្រទះនៅក្ដីមរណា ៗ

យើងពីរចាស់ហើយ ព្រលឹងឆ្ងាយអើយមានបា

ស្មើថ្ងៃមទ័យ្យា បណ្ដូលបណ្ដោចសព្វថ្ងៃ ៗ

បន្ទំរត់ សំបូណ៌សម្បត្តិផ្ទៃ

ព្រមឲ្យមាសថ្ងៃ គ្រប់តែងពិភាក់រក្យា ៗ

នេះម្ដងឥតបើ បាបុត្រហើយតើនរណា

នឹងគ្រងប្រជា   រាស្ត្ររាជសម្បត្តិនេះនៃ ។
ឲ្យអស់បរិពារ   ស្នំស្និទ្ធស្រីស្គាក្រាស់ក្រៃ
គង់គាល់សព្វថ្ងៃ   អនេកអនន្តគណនា ។
ម្ដេចសួនឧត្ដម   បរហាកហោលពុំស្នេហា
ហោលតាំងបីតា   ឬពិតពុំលង់ឡើយហោង ។
ឧប្រាជ្ញប្រាសាទ   ប្រសើរស្អាងស្អាតឥតហ្មង
តាំងស្វេតច្ឆត្រផង   ត្រសុំត្រសាយឆាយា ។
វែនទេពបន្ទំ   ពួកព្រដៀមព្រំមាលា
ខ្ពល់ខ្ពើយសន្ធ្យា   សម្រុងសម្រាន្តនេះនូវ ។
តែកូនរូបរត់   ម្ដេចឡើយបង់បាត់ទេទៅ
ម្ដាយទួញម្ដាយហៅ   សោះសូន្យពុំយល់មុខបា ។
ឧមុខមន្ត្រី   សេនាសេនីយយោធា
អត់ពីបុណ្យប្រា   អំពើអំពល់ពុំក្រាន្ត ។
ឧស្សូនបំណាច់   ភ្ជាប់រៀបប្រដាប់ស្អាងប្រាន
ឡើងគាល់យ៉ៅម៉ាន   សម្ដេចព្រះវរបិតា ។
នេះម្ដងខានយល់   មុខមាសនិមលហើយណា
រាប់ថ្ងៃរាប់ថ្ងា   អាសាសូន្យសោះហើយហោង ។
បំណាច់កើតមមក   ជាបុត្រពន្លកស្នេស្នង
វែងបាននៅសង   គុណយើងតបក៏សមក្ស័យ ។

ខេះពេញអស្ចារ្យ ឥតកល់ឥតការពេកក្រៃ
ទុកខ្មោចមាសថ្ងៃ ឲ្យយើងលើកសព្វសន្ធា ៗ
ស្តេចទួញបណ្តើរ ក្បិនក្សត្រប្រសើរត្រាស់ថា
ឲ្យរៀបយោធា ដ្បិតស្តេចនឹងត្រេចចរផ្គង
សុំស្និទ្ធស្នេហា គគក់ទុករ៉ាយំកង
ស័ព្ទសៀងរំពង អាឡោះអាឡៃក្សត្រា ៗ
ឯអស់អាមាត្យ យុំហើយទូលបាទលុតលា
កាន់ព្រះអាជ្ញា ប្រាមប្រាប់បង្គាប់ពលផង ៗ
ថារ៉ុយគ្នាយើង រួសរ៉ាឆាប់ឡើងជាមួង
រៀបរេហ៍ពលផង ដ្បិតស្តេចនឹងចរយាត្រា ៗ
ពពួកពលនាយ រួសរៀបប្រញាយផងគ្នា
រៀបរួចហើយណា ចូលទូលព្រះបាទនរបតី ៗ
កាលណោះព្រះអង្គ ជ្រាបហើយពុំលង់ឆាប់ខ្មី
នាំនាងក្សត្រី វរវង្សគង់គុជ្ឈន្ទ្រា ៗ
ពលពាលខ្នាន់ខ្នាប់ បង្អៀតអឹងអាប់កស្សា
តាមហែពជា ដង្គុំដង្គោលខ្វលខ្មោ ៗ
ស្តេចចរបណ្តើរ ព្រះនេត្រមៀងមើលទតទៅ
សាយសព្វស្ថានក្រៅ ស្រយាកស្រយាលអគ្គា ៗ
ទតទីទតទួល អាក់អន់ក្សឹកក្សួលក្តាត់ណា

ព្រះឥសូរទូញថា ឱស្ងួនកំសត់ក្សាប្រី ៗ
ស្ងួនអើយឪពុក សង្រេងរងទុក្ខច្រើនក្តី
មួយគិតប្រណី ទូរំនាងស្រីសុវណ្ណា ៗ
សំដាមេម៉ាយ ឯកឯងនៅនាយកំព្រា
ព្រាត់ព្រះមាតា បីតាទូវរាជស្វាមី ៗ
មួយឪពុកគិត អួលអន់អាណិតក្សាប្រី
ជនគោពីសី សោតក្រេងពុំដឹងទុក្ខា ៗ
ប្រាស់ព្រះជិនុក ម្ទេះសំទុលទុក្ខសោកា
កូនអើយអញអា ពុកគិតអាណិតណាស់នៃ ៗ
ឯព្រះជិនី សឹងសោយសោកកិលាពក្រៃ
ល្អោះល្អោបចហុទ័យ ស្រងាត់ស្រងល់អគ្គា ៗ
ក៏រណ្ណោះរាជទូត មួយក្រោយខំស្រូតយាត្រា
តើបពះសេនា ប្រាមប្រាប់ដំណើរកិច្ចគល់ ៗ
ឯអស់មន្ត្រី អរឯងឃ្លាតខ្ចីនាំដល់
ទូលព្រះទសពល សូមទានស្តេចទ្រង់ករុណា ៗ
ដ្បិតមានរាជសារ ព្រះរាជឱង្ការយកក្សា
ឲ្យមកទូលថា ដំណើរព្រះរាជបុត្រថ្លៃ ៗ
ស្តេចមានព្រះជន្ម រស់រួចដោយបុណ្យទិព្វក្រៃ
កុំព្រួយព្រះទ័យ សូមស្តេចកំសាន្តសោក្កា ៗ

មួយសោតយក្ខយស   មានព្រះដម្រាស់ផ្តាំថា
ឲ្យចំយាត្រា   ត្រេចទៅកំផ្សងយូរលន់ ។
ដ្បិតនឹងតែងការ   បុត្រត្នសង្គ្រាឲ្យគង់
នឹងនាងវរវង្ស   មិត្តមួលជួបចូលស្នេហា ។
ស្តែងស្តេចស្តាប់ជាក់   ត្រីប្រែព្រះក្រ្តមីម្នា
អវឯងមហិមា   ស្រាកស្រាលស្រយាលទុក្ខកែ ។
ស្តេចទៀនសេនា   ឲ្យចំយាត្រាវៃៗ
ដ្បិតស្តេចអាទៃ្យ   សម្តេចព្រះរាជបុត្រា ។
ពុំមានឈរឈប់   សឹងលុះត្រឡប់សុរិយា
ទេទាបបច្ចិមា   ស្រទន់ទៀងទាបព្រះព្រៃ ។
បតឈប់សម្រាន្ត   លុះព្រឹកឡើងបានបរញ
ច្រើនយប់ច្រើនថ្ងៃ   ព្រួយប្រាណក៏បានដល់ឆ្ងាយ ។
ប្រពូនប្រពាន់   ខ្វះដើរមិនទាន់ឃ្លាតឆ្ងាយ
អស់ដើររពាយ   ខ្ញីឃ្លាតសង្ហាតបេបរ ។
លុះបានដល់ក្នុង   វែខត្រខណ្ឌកំលុងព្រះនគរ
សឹងហុនបវរ   ព្រះអង្គឲ្យសង់ព្រះពន្លា ។
ទើបស្តេចឡើងគង់   ទាំងពីរព្រះអង្គហើយណា
ត្រាស់ឲ្យយោធា   ទៅទូលតស៊ូព្រះនគរ ។
កាលណោះអាមាត្យ   បង្គំក្រាបបាទកូធរ

លីលាចូលបរ　ដល់ដួចព្រះរាជអាជ្ញា　ៗ
ស្រេចចូលទៅទូល　ក្សត្រថ្ងៃឥសូរយក្ស
ស្ដេចជ្រាបហើយណា　ទ្រង់ព្រះអំណរអរក្រៃ　ៗ

(បទកាក)

ទើបស្ដេចឲ្យទៅ　ទូលបុត្តចោមចៅ　ទឹងជនគោថ្ងៃ
ពីព្រះភូមិន្ទ　ធិបតិនជៀសដៃ　ពីព្រះហឫទ័យ
ឥតឯទេប្បមា　ៗ　កាល្ហោះភូបាល　ត្រកូលត្រកាល
ពូជពង្សព្រុទ្ធា　ស្ដេចពុំផ្សេងផ្សូ　ទៅទូលមាតា
ពីព្រះអយ្យកា　អយ្យកោទសពល　ៗ　នាងត្រេកអរក្ដាត់
ទឹងពីរពង្សក្សត្រ　ស្ដេចស្ដែងមកដល់　ព្រះឱស្ឋស្នូរសា
កុមារទិមល　នាងនាថចង់យល់　ពីព្រះរាជា　ៗ
ក្សិនចិរស់ថ្ងៃ　អ្នកវិលវិលញ　ព្រះវរបិតា
ហើយយាត្រាថ្កាន　ទៅស្ថានអាសុរ　ទាំងព្រះបិតា
ស្ដេចត្រេចទៅផង　ៗ　ស្ដេចចូលទៅគាល់　ក្សត្រយក្ខទ្រង់ធម៌
បើកបទុលស្នង　ដៃដេតអើយបា　អ្នកជាដនួង
ស្ដេចមកហើយហោង　នូវក្រៅសេមា　ៗ　ឥឡូវនេះនៃ
ចូលបាឃ្លាតខ្ចី　ទៅទូលក្សត្រា　នាំរាជបុត្រថ្ងៃ
ប្រៃព្រះសោភា　ទៅថ្វាយវន្ទា　ពីព្រះនរប្បតី　ៗ
កាលណោះព្រះបាទ　ដៃដេតននាដ　ថ្វាយវរវន្ទី

ហើយស្តេចក្រាបលា បីតាអាសុរី នាំបុត្តពិសី
ចុះចាកពេជ្ររតន៍ ៗ ដល់ព្រះពន្លា ប្រដាប់អាត្មា
ពីព្រះអគ្គក្សត្រី ឡើងរាជយាន ថ្កើងថ្កានល្អក្តាត់
លេលាចេញថ្វាត់ ទូវអស់យោធា ៗ ឯពីព្រះអគ្គ
យល់បុត្រវរវង្ស ទូវឱរសា គឺព្រះជនេត្តា
សេថ្ងាឧត្តឡ ស្តេចអរប្រាំ ឱបអង្អែលអង្គ ៗ
បបោសបបក់ ព្រលឹងនៃអ្នក មាសមិត្តឲ្យគង់
លើទិភារត ពីក្សត្រិសុរវង្ស ថ្នមបើបព្រះពង្ស
ពោធិសត្វថ្ងៃ ៗ ហើយបន្ទូលថា ហៃស្ងួនពុំងា
ពន្ទុកថ្ងើមថ្ងៃ យើងនេះតែងជា ទុក្ខមហាទុក្ខក្រៃ
ក្រោយមាសមិត្តថ្ងៃ ចរត្រេបឃ្មាតឃ្មា ៗ កាលបាសំកត
ពេលនោះជួនយប់ យើងពុំដឹងជា នាងនាថឈឺផ្ទៃ
ឡើយនៃណាបា ដឹងតែអស់រ៉ា ប្រាំពីរនោះហោង ៗ
អស់អាថ៌សេចក្រេប អំពើម្តេច ៗ យើងពុំដឹងផង
លុះឪពុកបា លីលាមកផ្គង ទើបទូលទំនង
ដំណើរម្តាយបា ៗ យើងស្រាប់តែក្បាក់ ដឹងដំណើរជាក់
ស្រវត់ម្នា រកពេញមណ្ឌល ពុំយល់ជិតា
យើងពីរយាត្រា ចរចេញទៅផង ៗ តត្រុករុករាន
អស់ចិត្តពុំបាន ឃើញដូចបំណង យល់តែហាបជាក់

ដែលដាក់បាហោង ស្ងួនមីយើងវេង ទុក្ខទួញសោកា ។
ឥឡូវនាងស្រី កូនស្ងួនប្រិមប្រិយ តើនៅឯណា
សុខសប្បាយឬ អង្គឹនូវជា ប្រាប់យើងស្រួរ៉
សោះថែថប់ក្រៃ ។ ទោះតាំងក្សត្រយក្ស រឹងរិទ្ធិសក្តិ
គុណគាប់ប្រពៃ សុខកល់កាយោ មនោហឫទ័យ
ឬម្តេចមាសថ្លៃ ថ្លែងប្រាប់យើងផង ។ រាជបុត្តជនេត្តា
ក្រួញក្រាបសំពេ ប្រណម្យទូលស្នង ក្សត្រីឯកាយ
សប្បាយឥតហ្មង ប្រើខ្ញុំមកផ្គង ទទួលរាជា ។
ឲ្យអញ្ជើញចរ ចូរក្នុងនគរ កំលុងឡើយណា
ស្តេចមានហឫទ័យ អរក្រៃមហិមា ដ្បិតបានយាត្រា
មកដល់ដូចប៉ង ។ ស្តេចទូលគ្រាន់គ្រប់ ដោយដំណើរសព្វ
ពុំធ្វេសឡើយហោង អយ្យកោអយ្យកា ស្នេហាស្ងួនគ្រង
ថ្នមមិនឲ្យហ្មង ព្រះ[illegible]រាជា ។ ស្តែងស្តេចដល់ឋាន
ចុះជាករាជយាន យានយាសយាត្រា ឡើងដល់ប្រាសាទ
ព្រះបាទយក្សា ឲ្យរៀបក្រឡា គុំនាល់រោងរត្ន ។
ស្តេចគង់ស្តេចថ្វាយ បង្គំករកាយ ប្រួញប្រាណប្រណិបត្តិ
ក្សត្រយក្ខសាទរ ត្រេកអរពេកក្តាត់ ស្តេចបន្ទូលថ្វាត់
រោះរាយបរបា ។ សំណោះស្ងួនសង នឹងក្សត្រកន្ទង
ត្រេកសោមនស្សា រីករាយទទួល ស្រាកស្រួលទេយ្យា

ក្សិណ្ណាះយក្សា   ត្រាស់ប្រើទាសី ៗ   រួតរត់ម្ចីមា
អញ្ជើញធីតា   ប្រសើរស្រស់ស្រី   ផ្ងៀតព្រះបិតា
មាតាទេវី   ស្ដេចមកដល់គី   មានមូលនៅគ្នា ៗ
ឯអគ្គក្សត្រី   ប្រសើរស្រស់ស្រី   ជ្រាបដូរឈ្មោះណា
ម្ចីមាពុំចង់   ឲ្យយូរឡើយណា   បរត្រេបលីលា
ឡើងលើពេនរត ៗ   នាងយល់ព្រះអគ្គ   តាំងពីរមកគង់
នាងក្រាបប្រតិបត្តិ   ក្រោមព្រះបាទា   នោះណាក្សិណក្សត្រ
អរទិបបុត្ររត   ថើបថៃកត្រា ៗ   ទ្រង់ព្រះកន្សែង
ខ្សឹកខ្សួលថ្ងូនថ្ងួន   អាណិតអាណា   អាណាត់អាណោក
ពន់ពេកមហិមា   នាងសុវណ្ណា   សោតសឹងសោកក្រៃ ៗ
ហើយនាងដំណាល   ទួញទូលពីកាល   បរចេញមកខ្ញុំ
កាលអស់ធីតា   មោហាគាបក្រៃ   ដោយដំណើរនៃ
ពុំលាក់ឡើយណា   ពីដើមដល់ចុង   ទូលក្សត្រពីរពង្ស
អស់ឥតសង្កា   ជនុកជនី   ក្សត្រិក្សត្រា
សោយសោកថ្ងូនថា   ឱកូនកល្យាណា ៗ   កូនទើយកាលមេ
បាកចេញទូរ   យើងពីរពុំបាន   ដឹងដំណើរនោះ
សូន្យសោះមិនមាន   អ្នកណាទឹងហ៊ាន   ទូលទេមាសថ្លៃ ៗ
ម្ដាយឲ្យគេទៅ   សួរនាងកូនពៅ   ក្រែងមេឈឺផ្ដៃ
គេមកប្រាប់ថា   នាងផាទេនៃ   លុងលុះព្រះដៃ

ដេតមុះមកដល់ ៗ ម្ដាយស្រាប់តែភ្ញាក់ ថានាងចេញចាក
សឹងសោកាណាស់ ម្ដាយឲ្យរត់រក សព្វព្រែកពុំយល់
ម្ដាយចរចេញដល់ ព្រៃព្រឹក្សអព្ភា ៗ ទៅឃើញសំពត់
ថ្មី ៗ ទាំងផ្ទត់ ក្នុងហិបនោះណា ម្ដាយស្ទួរដាក់ស្បាន
សុវណ្ណចំប៉ា រុសរៀងមាគា មើលមិនសង្ស័យ ៗ
ហើយនាងនិយាយ សេចក្ដីអធិប្បាយ រឿងមកនោះនែ
ប្រាប់បុត្រប្រសា តាំងាដើមថ្ងៃ អស់ឥតសង្ស័យ
ព្រះរាជចិន្ដា ៗ ក្សត្របីព្រះអង្គ សោយសោកលន់លុង
ហើយព្រះរាជា បន្ទោរស្រោកស្រោល ស្រយាលសោកា
សំណេះបរហា សាសន៍មេត្រី ៗ កាលនោះព្រះបាទ
ធម្មិកនាថ ស្ដេចថ្វាយវន្ទី ទូលក្រុងអាសុរិន
ភូមិនធិបតី សូមទានបក្រី ទ្រង់ព្រះករុណា ៗ
ទោសទាំងនេះម្ដង ជូនណាស់ទូលល្អង ធូលីបាទា
ពុំបេក្សត្រក្សាន ទ្រង់មានមេត្តា ឲ្យគង់នៅជា
ខ្ញុំកាលនេះម្ដង ៗ កាលនោះយក្ខយស ញញឹមត្រេកត្រាស់
បន្ទូលឆ្លើយស្នង ត្រង់នោះកំគិត ព្រួយចិត្តឡើយហោង
យើងពុំមានបង់ ចិត្តក្រេវក្រោធា ៗ តែឥឡូវយល់
ហាក់យើងឆោតសល់ គេនឹងនិន្ទា ថាយើងថ្ងោះថ្លោយ
អាលឲ្យខ្ជីខ្ជា ពុំពិចារណា គិតគូអាយនាយ ៗ

ពីមុនមិញម្ដង　យល់ហើយផ្គង　កើតទោសដល់កាយ
ឥឡូវនឹងឲ្យ　ដល់ដោយចិត្តរាយ　យល់យើងស្រែស្រាយ
ស្រាលស្រើបពុំធ្ងន់ ៗ　ហេតុនោះឲ្យទៅ　អញ្ជើញព្រះពៅ
មកនឹងគិតគន់　បើបង់ផ្គូផ្គាប់　ចូលចាប់ចងពន្ធ
ឲ្យនូវមូលមន់　ទល់ទៀតនោះនៃ ៗ　ស្ដេចជាបិតា
ស្ដេចហ៊ានធានា　ឬទេក្សត្រថ្ងៃ　ក្រែងធ្វើឲ្យធ្លាយ
ក្រែងក្រោយទៅនៃ　ទោសទៀងទាល់ក្បៃ　ពុំលែងឡើយណា ៗ
ធម្និកភូមិន　ស្ដាប់ក្រុងអាសុរិន　ទើបទូលវិញថា
បពិត្រសូមទាន　ស្ដេចមានមេត្តា　ខ្ញុំសូមធានា
ថ្វាយព្រះជនជាតិ ៗ　ក្រែងធ្វើឲ្យផ្គង　ទៀតទៅនឹងល្អង
ធូលីព្រះបាទ　ប្រកាម្ដេចៗ　សូមស្ដេចពិឃាដ
ដ្យូតមុសាវាទ　បង់សច្ចវាចា ៗ　ស្ដេចយក្ខត្រកអរ
ញញឹមសាទរ　ព្រមព្រះចិន្ដា　ឲ្យរៀបរន្ដាប់
ឆាប់ៗម្ចីម្ចា　ផ្សំបុត្រពំងា　មួលមួយព្រះបង់ ៗ
អស់បណ្ដាការ　សព្វគ្រប់ដោយងា　ដូចពីមុនហោង
ស្រេចការហើយណា　ក្សត្រាប្រាស់ប្បង　ស្នែស្និទ្ធស្ងួនគ្រង
នាងនាដទេវី ៗ　ស្ដេចថ្នមអស់អង្គ　ប្អូនមាសវរវង្ស
ព្រះឱស្ឋប្រិមប្រិ　សំណេះប្រាយប្រាប់　រៀបរាប់អំពី
មុនមិញឥតបី　សេសសល់ឡើយណា ៗ　ឯនាងទេវី

លើកកវន្ទី ព្រះរៀមរាជា និយមនិយាយ
ប្រាប់ប្រាយចរចារ ទូលពីកាលគ្រា មុនមកនោះនៃ ។
ក្សត្រពីរអង្គ រួមរាក់ស្នេហា មូលមួយព្រះទ័យ
ស្ងួនគ្រងទិវស ប្រាណប្រុសប្រពៃ គេរកាលណោះនៃ
ព្រះរាជបុត្រា ។ អញ្ជើញព្រះញ្ញ យកោថ្វាថ្ងៃ
នូវនាងសច្ចា ទតអស់ទីស្ថាន ពិមានប្រាង្គប្រា
សាទស្លួគិតទ្រា សានថ្វាយពោធិ ។ ក្សតថ្ងៃប្រសើរ
គយគន់មៀងមើល ហើយព្រះបក្រី ត្រីប្រាណស្ងប់ស្ងៀង
គ្រញែងសិរសី កោតព្រះបារមី រាជទុរស្រ ។
ទតកាលបុព្រិក្ស តាមតែចិត្តទឹក ភស្តុផងនានា
មិនមានឃ្នងឃ្នើស ទាស់ទើសឡើយណា ដូចចិត្តចិន្តា
នឹកនោះឯងហោង ។ កាលនោះឯអង្គ ត្រកូលពូជពង្ស
ពោធិបក្សប្បង លើកព្រះហត្ថា វន្ទាទូលស្នង
ថ្វាយអស់ទ្រព្យផង ច្រើនក្រៃក្តាត់ណា ។ ឲ្យបញ្ជូនចេញ
ផ្ទាល់ផ្ទុកពេញៗ រទេះគុជ្ជា នាំទៅហោមន្ត
ណែនណាន់នានា សុទ្ធទ្រព្យផាផា មែនមានតម្លៃ ។
ហើយស្តេចប្រទាន សេណាទាហាន ហែមកនោះនៃ
ទោះនាយទោះពល ស្កប់ស្កល់ចិត្តក្រៃ បានទ្រព្យថ្ងៃៗ
ត្រកាលក្តាត់ណា ។ តាមតែកំឡាំង ជញ្ជូនយកទាំង

សុវណ្ណចំប៉ា អំពីឃ្មុំធំ ឲ្យខំពល់គ្នា
កោសេយ្យកស្ត្រា ទូរមនីរតន៍ផង ៗ ស្បៃទិព្វប៉ានប៉ាក់
ព្រែព្រំមាសប្រាក់ ចិញ្ចៀនកែវកង ពេញចិត្តអរឯង
ពុំក្រែងឡើយហោង កែវកូលជាម្ដង ផ្ញើបុត្រភរិយា ៗ
លង់តិចព្រះបាទ ធម្មិកននាថ នូវនាងសច្ចា
ស្ដេចទឹកដល់ស្ថាន ពិមានអាត្មា ឡើងទៅក្រាបលា
ក្សត្រយក្ខធិបតី ៗ បពិត្រខ្ញុំទូល ក្សត្រថ្លៃត្រកូល
ចោមចៅចក្រី នឹងសូមក្រាបលា យាត្រាទៅខ្មី
គ្រប់គ្រងបុរី រុំពងរដ្ឋា ៗ ស្ដេចយក្ខយង់ឃ្លង
ស្ដាប់ព្រះជន្ទូន អន្ទូរលោមលា មានព្រះហឫទ័យ
អាៈឡក្ដាត់ណា បន្ទូលត្រាស់ថា នូវពាក្យឥតគ្គង ៗ
ហើយក្សត្រទាំងពីរ អ្នកនឹងចរចេរ ឃ្លាតឃ្លានេះម្ដង
អ្នកកើយយើងគិត អាណិតកន្ទង ទៅហើយមកផ្គង
សួរយើងឯអាយ ៗ ក្សត្រពីរអង្គា ប្រណម្យទូលថា
ពុំគួរចេញឆ្ងាយ ចោលស្ដេចឲ្យនៅ នឹងទៅដល់នាយ
គួរតែនៅអាយ ជាខ្ញុំបាទា ៗ តែជាចប់ក្ដាត់
ចោលរាជសម្បត្តិ នៅក្រស្ដប្រជា ហេតុនោះយើងខ្ញុំ
នឹងសូមក្រាបលារ ផ្ញើបុត្តពុំរ៉ា ទុកនៅនេះហោង ៗ
សូមទានខ្ញុំទៅ ទុកកូនឲ្យនៅ ទោះខុសទោះផ្គង

ពុំបេរក្សត្រា　ករុណានេះមួន　ផ្ញើផ្ទជាតិផង
នូវទឹកក្សត្រា ៗ　ផ្គាំស្រេចពុំលង់　ប្រដាប់ព្រះអង្គ
ឡើងគង់គុជ្ឈា　បើកបរចេញចាក　លះលាក់លីលា
ទាហានអាសា　ហែស្តេចទៅហោង ៗ　ត្រេចរំលងខែ
មួយមិញដល់ហេ　មន្តមិនមានហ្មង　ចុះចាកគុជ្ឈេន
នរេន្ទបង្ហាស់ច្បង　លីលាឡើងផ្គង　មន្ទីធិបតី ៗ
សុំស្មុទ្ទពាសា　ក្រញ្ញកោបវន្ទា　ពីព្រះនរបតី
គង់គាល់ត្រៀបត្រា　សេនាមន្ត្រី　ព្រាហ្មព្រឹទ្ធិកវី
អរអឹងគ្រប់គ្នា ៗ　យើងទឹងដំណាល　ដំណើរកេត្តិកាល
ស្តេចដល់ហើយណា　យើងនូវចាយចែង　ថ្វាថ្វៃងវាចា
ឯអស់ប្រជា　រាស្ត្ររដ្ឋទាំងឡាយ ៗ　បានទ្រព្យប្រពៃ
មែនមានតម្លៃ　យកមកពីនាយ　ល្អៗចំឡែក
ជូនចែកប្រញាយ　ឲ្យឪពុកម្តាយ　ប្រពន្ធកូនចៅ ៗ
អរឯងស្រើបស្រួល　ខ្វះរត់ទទួល　បងប្អូនញាតិផៅ
នាំទ្រព្យជាៗ　ឡើងនាលំនៅ　យកសំពត់អាវ
ស្លៀកពាក់តែងតួ ៗ　បំនួតអួតអាង　ធ្វើឫកឡើងចាង
ហោតុហៅអ្នកជួរ　កែងកោងហត្ថា　ផ្ទះស្រាមមួ
លេងបៀរលេងធួ　តាមតែបិត្តា ៗ　ខ្វះបាស់កោងខ្លួន
សក់ស្កូវសព្រោង　ស្បែកជ្រីវយួយារ　បានទ្រព្យឧត្តម

ពុំសមអាត្មា ស្អាងស្រេចហើយថា ផ្ដាំចាស់នេះម្ដង ៗ
ក្រមុំមេម៉ាយ យល់យើងសំស្ដាយ ចង់ជួបស្នេស្នង
ប្រសិនកាលពាល ស្របាលនោះហោង រត់ជូនស្វាកង
ផ្ដេកផ្ដិតស្នេហា ៗ ទត់ឡូវចាស់ នូវតែរហាស់
គ្រាន់បើជាងវា ដែលនៅកំឡោះ ពុំស្រស់ដូចតា
បើបានធីតា តាអរថយក្រោយ ៗ ខ្លះស្លៀកកស្រ្ដា
ទុកកន្ទុយប្រា បញ្ចើបង់ហោយ ក្រមុំផងមើល
សរសើរដើមដោយ ចាស់បើកគិតឆ្ងោយ ឆ្ពើហាក់កំឡោះ ៗ
គន់ឯអស់ស្រី មុខមាត់ប្រិមប្រិយ បានរំស្យ្រគបដោះ
ផ្អៀងផ្អងអំពើ បញ្ចើកំឡោះ មុខឲ្យស្រណោះ
អាឡៃក្ដាត់ណា ៗ យើងនូវស្រដី មានពាណិជពីរ
រាជគ្រិះសេមា បួលជួញលក់ទិញ ទំនិញនានា
កន្ទគភ ធម្មិកបុរី ៗ វិនាយសំពៅ
ដល់ហើយឡើងទៅ យល់ទ្រព្យពីសី ពេញចិត្តចង់បាន
សងសានស្រដី ដន្តឹងមកខ្វី កាន់អ្នកសេមា ៗ
អ្នកកើយអ្នកស្រុក អ្នកអាសូរលក់ សុវណ្ណចំប៉ា
ទឹងសំពត់សៃ្យ កោសេយ្យកសត្រា ឲ្យយើងទៅព៉ា
ហៃអ្នកនគរ ។ ឯអស់អ្នកស្រុក ព្រមព្រៀងចង់លក់
ឲ្យពាណិជបរ ពាណិជចង់បាន គាប់ពានអំណារ

ញញឹមឯងអរ ឲ្យថ្ងៃវិញទៅ ៗ ហើយពាណិជសឹង
សាកសួរដន្ទឹង ថាចៅអើយចៅ ទ្រព្យនេះត្រកាល
រន្ទាលផ្អិនផ្អៅ បានពីលំនៅ នគរឯណា ៗ
ទៀបទេឬឆ្ងាយ ដើរផ្លូវដល់អាយ អម្បាលទេវ៉
ផ្លូវគោកឬស្ទឹង ព្រៃកបឹងជល្លសា ទៅទឹងគេត្រា
បានឬពុំបាន ៗ នរអ្នកផងឆ្ងើយ ចៅពាណិជអើយ
ទ្រព្យនេះពុំមាន នៅនគរអាយ ឆ្ងាយណាស់ណាកាន
ចៅអើយយើងបាន ពីស្រុកយក្ស ៗ ព្រះបាទសឹងហុន
ស្ដែងស្ដេងមានបុណ្យ គ្រប់គ្រងភាព ស្ដេចមានបុត្រី
ប្រិមប្រីសោភា ឈ្មោះសុវណ្ណា ល្អល្អះឥតគ្គង ៗ
មែនមានចម្ប៉ា រុសពីឧស្សា នាងនោះឯងហោង
ក្សត្រយើងនេះនៃ បុណ្យក្រៃកន្ទង ផ្សប់ផ្សាជួបបង
ពន់ពាក្យស្នេហា ៗ ស្ដេចមានបុត្រប្រុស រត្នាភជឧរស
ទ្រង់ព្រះនាមា ដៃជេតបក្រី នាងស្រីសុវណ្ណា
ជាអគ្គជាយក្ស ស្នួនគ្រងសព្វថ្ងៃ ៗ មានបុត្តពិសេស
ឈ្មោះទ្រាយធំបេស ប្រាណប្រុសប្រពៃ ស្ដេចទ្រង់ព្រះក្សាន្ត
ប្រទានទ្រព្យថ្ងៃ អស់ទាំងនេះនៃ មែនមិនមុសា ៗ
ផ្លូវសោតសឹងឆ្ងាយ ទំរាំដល់នាយ ខែមួយសោតណា
ចៅរើយទឹងទៅ សំពៅគេត្រា ពុំមានជល្លសា

ទេទៅពុំបាន ៗ អស់ពាណិជស្លាប់ ចងចិត្តចាំខ្ជាប់
ទីទៃគ្រប់ប្រាណ រើអស់ទំនិញ លក់ទំនិញស្រេចបាន
ហើយចរចេញថ្កាន វិលក្រុងនាយណា

បទភុជង្គ

ស្រេចស្រុះចរចុះក្លៀវក្លា ស្រេចស្រាយយុថ្កា
ហើយហូតស្មាចក្ដោង ៗ ព្រះពាយផាត់ផាយយោលយោង
សំពោរសំពោង សំពៅលឿនលន់ ៗ
លិចពៀចលុនលៀចពេកពន់ មេឃមីអ័បអន់
ធុការផ្សងផ្សប់ ៗ ក្រោមាវហាស៍ត្រឡប់
រលកខ្ទ័រខ្ទប់ បោកបែកផ្កាត្រែង ៗ
វិក្ខិរជុំវែង មើលទៅគួរស្ញែង
ទឹកពជពល្ហសា ៗ រំលង់កោះផង់ត្រៀបត្រា
សឹងថ្មសិលា ជុះដោយជ្រោយនៅ ៗ
នាយកេត្រាវស្រែកហាហៅ កូនខ្វយឲ្យទៅ
ប្រយ័ត្នគ្រប់អង្គ ៗ ខ្សែហូតបង្កូតតែងទង់
ត្រីវិសផ្ទង់ ដោយទ្វអាត្មា ៗ
បើកស្បូតរិះរូតក្ដាត់ណា ប្រាំពីរទេរ៉
ពុំឈប់សម្រាន្ត ៗ ត្រដឹងស្ទឹមស្ទឹងឈរឈាន
លឿនលន់លុះបាន ដល់ជ្រោយមួយនៃ ៗ

គាប់ខ្យល់ខ្ទាំងសល់ពេកក្រៃ   អ័ព្ទអស់ផល្ងសៃ

ពុំយល់ទិស្រា ៗ   រលកមីមកពានពា

ខ្ទរខ្ទប់កេត្រា   រញ្ជួយញាប់ញ័រ ៗ

សន្ធឹកពន្ធឹកអស្ចារ្យ   មេឆោមេឆា

ពូនពានក្បិណក្ប័យ ៗ   អស់ឈ្ពឹញយំទ្ពញកិតភ័យ

ញ័រជើងញ័រដៃ   ក្អែកសអាក្រក់ ៗ

ពេបស្បៀបដង្ហើមធ្ពឹតដ្ពក់   មាត់ស្រេញមុខស្លក់

ផ្សាដោយចិនទៅ ៗ   ខ្យល់ខ្ទប់ត្រឡប់សំពៅ

អណ្តែតសាត់ទៅ   ពាកណាសី ៗ   នៃនេះយើងស្ទុះទុកខ្ចឹ

យើងនូវស្រដី   សន្ទុរាផា ៗ

បទភាក

ស្តេចវង់ទុក្ខទល់   ក្រោយនាងនិមល   បរបាកឃ្លាតឃ្លា

នាងកេស្បណី   មហេសីសោកា   សោតសឹងសោក្កា

សព្វទិនរាត្រី ៗ   ធ្វើបុណ្យឲ្យទាន   ហេតុចិត្តចង់បាន

យល់បុត្តក្ប្រី   កាលយប់មួយណា   ក្សត្រាធិបតី

នូវព្រះមហេសី   ផ្ទុំផ្ទិមនិទ្រា ៗ   ដាស់ទុំស្បាត់សល់

ក្បិននាងនាងយល់   សុបិនសោកា   ហាក់រាងបុត្រី

នាងស្រីចម្បា   ត្រេចមកដល់នា   មណ្ឌលធិបតី ៗ

នាងអរទុនទិប   ថ្នាក់ថ្នមក្រសោប   បុត្តរត្នពិសី

ថែថើបព្រះភក្ត្រ ហើយភ្ញាក់ឡើងខ្ចី ដោយទឹកអាខ្សែ

នាងសោយសោកា ៗ នាងទូលព្រះបាទ ព្រះបរមនាថ

ពីនិមិត្តណា កាលនោះព្រះចៅ ឲ្យហៅហោរា

មកហើយក្សត្រា ប្រាប់ដោយទំនង ៗ ហោរអើយចូរមើល

ឲ្យដឹងដំណើរ និមិត្តនេះហោង តើកាចឬជា

ហោថាតែម្តង សោះថប់កន្ទុង នឹងកូនពុំរា ៗ

ក្សិនហោក្រាបទូល ព្រះបាទឥស្សូរ តាមក្បួនក្សត្រា

សូមទាននិមិត្ត ល្អឥតឧបមា ថ្ងៃនេះឯងណា

នឹងឮពតិមាន ៗ ពីរាជបុត្រី ប្រសើរស្រស់ស្រី

មែនពិតមិនខាន រាជបុត្រឯនាយ សប្បាយក្សេមក្សាន្ត

ជាទេពុំមាន ភ័យកិតឡើយណា ៗ យូរលង់តិចទៅ

បុត្រថ្ងៃនោះកូ នឹងមកវន្ទា ប្រាកដទៀងទេ

ឥតឯមុសា កុំព្រួយចិន្តា ពេកពន់ឡើយហោង ៗ

ស្តេចស្តាប់ហោហើយ ក្សត្រាត្រានត្រើយ អរក្រៃកន្ទុង

ទ្រង់ព្រះរាជទាន ធនធានទ្រព្យផង ពុំលង់ឡើយហោង

រីឯកេត្រា ៗ រសាត់ចូលដល់ ទូវនាមណ្ឌល

សម្តេចរាជា បតស្រេចកាល្ហោះ ប្រានប្រោះយុត្តា

អរឯងគ្រប់គ្នា រស់រូបពីភ័យ ៗ ក្សិននាយកេត្រា

រករៀបបណ្តារ ការផងវៃៗ សឹងទ្រព្យជាៗ ។

សោភាប្រពៃ　សំពត់កោសេយ្យ　កស្ត្រីនាយណា ៗ
យកទាំងសុវណ្ណ　បំប៉ាសោភ័ណ　ដាក់ពានមីម្មា
ហើយនាំឡើងទៅ　ថ្វាយទៅភាព　លុះលើក្រឡា
គំនាល់នោះនែ ៗ　ស្តេចយល់កស្ត្រា　ល្អល្អះសោភា
ទិព្វទេពកោសេយ្យ　នូវបំប៉ាមាស　ឱភាសប្រពៃ
ផ្ទល់ក្នុងព្រះទ័យ　នឹងភពបុប្ផា ៗ　ស្តេចទ្រង់ព្រះចិន
តាដោយភូមិន្ទ　ចាំដាក់ក្តាតណា　បន្ទូលត្រាល
ស្នូរសាទៃពា　ណាដនាយកេត្រា　កាឈ្មោះឯងហោង ៗ
ហៃពាណិជនេះ　បានទ្រព្យល្អម្ល៉េះ　ឲ្យអញនេះម្តង
ទៅបានពីណា　បំប៉ាឥតហ្មង　ចូលទៅប្រាប់ហោង
ឲ្យអញដឹងក ៗ　ពាណិជទិនអគ្គ　វរវន្ទាធ្ងន់
ប្រណម្យទូលថា　ដោយដំណើរមាន　សូមទានបំប៉ា
បានពីនគរ　ហោមទ្ធស្តី ៗ　ហើយនាយសំពៅ
ទូលព្រះហោមទៅ　ដូចយើងថ្ងៃពី　មុនមកជាភ៏ទ
ព្រះបាទភូមី　គិតថាសំស្រើ　បំប៉ាថោងសុវណ្ណ ៗ
ផ្ទល់មួយម្តេចថា　ឈ្មោះសុវណ្ណា　អញសង្ស្រលន់
ក្រែងក្រុងយកក្បុ　មោហាលោបលន់　ស្តេចបង់បំភាន់
ឈ្មោះបំប៉ាថោង ៗ　ហើយហៅដេយ្យ　នាងសុវណ្ណា
ក្មួងឈ្មោះនោះហោង　មិនអ្នកដទៃ　ក្រៅក្រៃនេះម្តង

ឲកូនស្ងួនគ្រង　សំឡាញ់បីតា ៗ　ពីដួចមេប្រាស
ចាកចេញទិពស　យើងពីរអង្គា　យូរលង់ហើយនៃ
ទើបថ្ងៃនេះណា　ដំង់ដើមស្ងួនក្វ　រស់រួចពុំក្បែ ៗ
រីឯជិនី　កេសណីសោកី　នាងសោយសោកក្រៃ
នាងយកបំប៉ា　បូផានោះនៃ　ថើបថៃរដាក់ញ
ព្រះឲពារត ៗ　អួលអន់ខ្វាបផ្កា　គគុកឲក
ទាំងពីរអង្គក្សត្រ　ស្រណើស្រណល់　សឹងទល់ទុក្ខគាត់
ទៅរាជបុត្ររត　ពុំស្បើយឡើយហោង ៗ

បទព្រហ្មគិត

នេះទូវនិទានពី　ព្រះពោធិសត្វសោភា
នឹងព្រះវរបីតា　អ្នកនៅនឹងក្រុងអាសុរី ៗ
លង់បន្ទិចទៅរា　សុវណ្ណាព្រះជិនី
កាលកំឡុងរាត្រី　នឹករលឹកព្រះមាតា ៗ
នាងនាថសោយសោយុំ　ក្នុងបន្ទំទិត្យថ្ងៃថ្ងា
ទូញទៅព្រះបីតា　រីងក្បែកក្បលអួលអន់អាក់ ៗ
កាលនោះព្រះភូមី　យល់ប្អូនស្រីថៃវិលក្វ
ល្ងង់លោមថ្នមបបក់　ព្រលឹងអ្នកនាងនារី ៗ
ព្រលឹងមាសមិត្តបង　ហេតុម្តេចហោងសោយសោកី
លាបលទពន់កល់ថ្វី　មាសមេប្រាប់នាប់ណាពៅ ៗ

ប្អូនអើយក្រែងអញបង់ ធ្វើឲ្យធ្គងខុសចិត្តពៅ
ប្អូមុខមន្ត្រីនៅ អង្គព្រះវរាជបីតា ។
នាងស្តាប់ព្រះរៀមពក់ នាងអួលអាក់ក្រាបទូលថា
បពិតព្រះរាជា ជាអម្ចាស់លើសិរសី ។
សព្វថ្ងៃប្អូននេះនៅ បានតក់ក្តៅដោយបារមី
ឥតមន្ទិលអ្វី ៗ នឹងប៉ាំងប៉ាក់អាក់ចិន្តា ។
ឱព្រះមាសប្អូនអើយ លាក់អ្វីឡើយប្អូនសោកា
រលឹកព្រះមាតា នឹងព្រះវរបីតានៃ ។
ព្រាត់ប្រាស់ចាកយូរលង់ សំព្រះអង្គសោយសោកក្រៃ
ដរាបចាស់ហើយនៃ រងព្រួយចិត្តគិតប្អូនភ្ងា ។
ស្តេចស្តាប់ព្រះប្អូនស្រី ព្រះភូមីហោមនាងថា
មាសសើយកំនាងជា ទុក្ខទៅព្រះជនីនោះ ។
រៀមបងនឹងធានា នាំយាត្រាត្រេចទៅស្ទោះ
ថ្កានព្រះអង្គពីរនោះ កុំប្អូនមាសមេបារម្ភ ។
លុះស្រាងស្រេចសុរិយា ក្សត្រទ្រហាថ្ងៃឧត្តម
តើនចាកព្រះបន្ទំ ស្តេចឡើងគាល់ព្រះបីតា ។

បទកាក

កាលនោះព្រះបាទ ស្តេចនាំនាងនាថ ទូវរាជបុត្រា

ដល់ក្រុងអាសុរិន្ទ ភូមិនថ្ងៃថ្វា ប្រណម្យទូលថា
យើងខ្ញុំទាំងពី ៗ នឹងសូមក្រាបលា ទៅទូលបីតា
នូវព្រះជននី ឯក្រុងហេមន្ត សោភ័នកិនី
ហើយហួសអំពី នោះនឹងយាត្រា ៗ ចាកចេញទៅថ្កាន
នគរពារា ណសីសេមា រកពីរព្រះអង្គ
ផ្ចិតបងឃ្មាតឃ្មា យូរហើយសំដា ទុក្ខទៀងក្រោយក្រែ ៗ
សំយូរលង់ក្តាត់ ក្រវីលវីងថ្វាត់ ឆ្ងាយពន់ពេកនៃ
ពុំគួរលះលាក បោលចាកដោះដៃ ដែលមានគុណថ្លៃ
បង្កើតនាងណា ៗ ហេតុនេះទើបខ្ញុំ លាព្រះបរម្ក
ននាថថ្ងៃថ្ងា ទៅដល់ស្រែចស្រាប់ ក្រឡាប់មកជា
ខ្ញុំព្រះបាទា ដូចដើមនោះហោង ៗ កាលនោះយក្សា
ស្តេចត្រាស់វឹងថា នូវពាក្យស្មេស្មង ស្ងួនទើយបើជា
នឹងលាទៅគ្គង សួរស្តេចជូនង ឯនាយនោះណា ៗ
ឱអញអាឡៃ មាសមិត្តថ្ងើមថ្ងៃ ទាំងពីរគ្នា
គឺមុះមិនបាន ឃាត់ឃាំងឡើយណា ផ្ចិតក្សត្រទ្រហោ
ស្តេចទល់ទុក្ខក្រៃ ៗ កូនអើយបើបា ទៅហើយម្ចា
វិលត្រឡប់រៃ ផ្ចិតអញឪពុក រងទុក្ខក្រមក្រែ
សង្រេងសង្រែ ទន្ទឹងផ្លុំបា ៗ ហើយក្សត្រយក្សយុង
ស្តេចឱបអស់អង្គ ពជនុរស្សា នូវពជបុត្រី

ប្រិមប្រិយ៍សោភា ថើបថែបរបោ សាសន៍មេត្រី ។
ផ្ដែផ្ដាំពាក្យពេច សព្វគ្រប់ស្រាបស្រេច ក្យិណាក្សត្រពាំនបី
លាលាតវិលវិញ ចរចេញចុះខ្ចី ឲ្យអស់មន្ត្រី
រៀបពលរេហ៍ផង ។ រៀបស្រេចពុំលង់ ស្ដែនស្ដេចឡើងគង់
លើកដយានហោង ពលពាលយោធា ក្លៀវក្លាអឹងកង
ហែក្សត្រប្យះប្យង គគ្គញខ្ចូលខ្មៅ ។ ក្មេងក្មាត់រំ
ស្រៃឡស្គរធំ សូរសព្ទសន្ធៅ ពួកពលសប្បាយ
ប្រញាយពេញផ្លូវ ស្ដែនស្ដេចយាងទៅ ដល់ព្រៃព្រឹក្សា ។
លង់លុះជាខែ មួយមិញទៀងទេ ដល់ដូចប្រាថ្នា
ស្ដេចឡើងទៅថ្វាយ កកាយវន្ទា ពីព្រះរាជា
អវត្តថ្មមបាន ។ ស្ដេចឪបងនគោ ឯកឧត្ដមោ
ថ្វាក់ថ្នមត្រកង នូវបុត្រពំង៉ា ទ្វេរហាឥតផ្គង
ត្រកត្រាស់សាសន៍ សូរសព្ទសេចក្ដី ។ ក្សត្របីអគ្គា
ទូលពីរាជា ដោយដំណើរពី ដើមដែលយើងថ្វូន
បាយបែងសំដី សព្វគ្រប់ឥតបី ធ្វេសទ្វេរឡើយណា ។
ធម្មិកភូមី នាំនាន់ទេវី នូវនាន់សច្ចា
ព្រមព្រះទ័យអរ សាទរក្ដាត់ណា ទាំង៤រាជា
ក្សេមក្សាន្តសុខសល់ ។ ក្យិណាឯធីតា ប្រាំពីអគ្គា
លុះព្រះស្ដេចដល់ កៃកាទំគិត គន់គិតរបល់

យើងអើយសំដល់ ដនជាតិមនោ ៗ ឲតតបើនឹង
ពំនាក់ពាក់ពឹង ឲ្យជួយការពារ ទុក្ខកើយរឹងព្រួត
ដម្រួតមហិមា សែនសល់គណនា កម្រកក្រៃ ៗ
នាងគិតតែម្ទោះ មុខមាត់ផ្អូមផ្អោះ ដូចខ្មោចវិស័យ
ហើយខំឡើងទៅ គាល់ធម្មិកថ្លៃ ញាំអស់ដើងដៃ
ដូចគ្រុនសោះសា ៗ កាលនោះក្សត្រី ប្រសើរស្រស់ស្រី
នាង.សុវណ្ណា នាងត្រាស់ត្រអាល សួរសាស្នេហា
ផ្តោះរកធីតា ភក់ទាក់ស្រុសភាយ ៗ អស់នាងនោះខំ
អៀនទិនបង្គំ ប្រញ្ញប្រានពីឆ្ងាយ ឯអង្គព្រះបាទ
ននាថពន្រាយ ខ្លាសពេកអម្បាយ ទឹងនាងនោះណា ៗ
ពុំបើកព្រះសូរ មានព្រះបន្ទូល សាសង់វាចា
តែគង់គួនគំ សំងំនៅនា ក្នុងព្រះទេយ្យា
ទឹងពីឃាដបង់ ៗ ហើយស្តេចក្រាបលា មាតាបីតា
នាំនាងវរវង្ស នូវរាជបុត្រា លីលាមកគង់
នាភីមានម៉ង គាល់គាប់ស្ថានស្ថិត ៗ នាងតាំងនោះណា
ហៃរព្រះរាជា ជុំទឹងស្ងំស្ងិត យល់ក្សត្រាហើយអរ
សាទរពេកក្តាត់ គង់គាល់ផ្តេកផ្តិត អង្គុយរៀងគ្នា ៗ
លុះដល់សាយ័ន ហៃហើយទាបទន់ ទៅទិសបច្ចិមា
កាលនោះព្រះបាទ ននាថថ្ងៃថ្ងា ស្តេចចេញក្រឡា

គំនាលភេនរត ៗ អស់ព្រាហ្មនា ៗ ចាចាស់ព្រឹទ្ធា
មន្ត្រីច្រើនក្តាត់ ស្តេចបើកឱក្ការ រុសភាទៅថ្វាត់
ទឹងបួនមហាក្សត្រ កិលៀនភជា ៗ ស្តេចឲ្យធកឆាំង
ចាប់ចងនាងទាំង ប្រាំពីរអង្គា ទើបព្រះបក្រើ
ស្តេចពិចារណា ត្រាស់ដន្តឹងថា ហៃមេតិរថី ៗ
កាលសុវណ្ណា ប្រសូតិបុត្រា កុំលង់ភត្រី
ហើយហាងឲ្យធ្វើ រូបឈើអប្រើ តាងកូនពិសី
ថ្កល់ពានះនោះណា ៗ ឯអង្គបុត្រនោះ យកទៅបញ្ចុស
នូវនិគ្រោធ្លា ពិតដូច្នោះឬ អង្គឹដូបថា
តើគិតនោះគ្នា ប៉ុន្មានចូលផង ៗ កាលអស់ឪពុក
មកទូលបញ្ចុក ឲ្យអញបរង្គង តើអ្នកណាគិត
គំនិតនេះហោង ឲ្យមកលួងលង ឆ្លើយកុំមោសា ៗ
ប្រាំពីរនាងនាថ ព្ទព្រះបោមជាតិ ភិតញៀវអង្គា
ក្នុកស្ងោដូចស្ងាប់ ឪនអាប់គ្រប់គ្នា ខំទូលទៅថា
បពិតបក្រី ៗ មែនពិតច្នោះហោង អស់យើងខំផង
ក្សត់បុត្រពីសី មួយកាលព្រះអង្គ ត្រេបកុងព្រឹកព្រៃ
សឹងគុំទឹតនៃ យើងខំឲ្យទៅ ៗ គិតព្រមទឹងគ្នា
មួយរយទឹងហា សិបសេសទៀតនូវ ពុំបេរព្រះបាទ
ននាថចោមចៅ អត់ទោសទុក្ខទៅ ជាស្រូវស្របុណ្យ ៗ

បទពំនោល

កាលនោះដៃដេតកជា ប្រាបដូឈ្មោះណា
ស្តេចខ្ញាល់ញ័រដូចអន្ទ្រើន ៗ ត្រាស់ឲ្យអគ្គអាមាត្យមុន
ត្រិះត្រែបប្រើនលន់ ទៅចាប់អស់ពួកសេដ្ឋី ៗ
ទាំង ១០០ ហាសិបនោះក្តី ធ្វើកុំប្រណី
វានោះដល់តិចឡើយណោ ៗ ចាប់ចងឆាក់ចងគ្រប់គា
រួតរឹតអង្គា ប្រវាក់អន្ទាក់ណែនណាន់ ៗ
នាំមកថ្វាយព្រះប្យះប្យង ពុំលន់ឡើយហោង
ស្តេចឲ្យដន្ទឹងម្នីម្នា ៗ ពិតឬដូចនាងឆ្លើយថា
ប្រួលគំនិតគ្នា ប្រាប់មកកុំរកកលដោះ ៗ
ក្បៀនឯអ្នកទោសទាំងអស់ ទូលដោយស្មានស្មោះ
ពិតហោងដូចពាក្យនាងថា ៗ ស្តេចត្រាស់ឲ្យអស់យោធា
នាំចេញម្នីម្នា សម្លាប់បំបាត់ជនជាតិ ៗ
កាលនោះរីឯពេជឃាដ នានាំខ្ញីឃ្លាត
ចាកចេញពីពជសេមា ៗ លុះដល់កណ្តាលអទ្វារ
ស្រេចហើយនាំគ្នា ប្រួតកាប់សម្លាប់ឆាប់វៃ ៗ
រស់រៀលឈាមច្រាលក្រាលក្រៃ ជនជាតិប្រលៃ
ប្រនួចអក្ខិនហាន់ហើយ ៗ ហេតុកម្មចងទាំជាត្រើយ

ពុំរមួលឡើយ　　អាចឲ្យមកយល់ទាន់ហាន់ ៗ
ទាំងនានប្រាំពីរកាចលន់　　សឹងរៃរៀដិបជន
ប្រាបផ្សិតប្រមាទបុត្រា ៗ　　ស្រេចហើយពេជយាដល័លា
ទៅទូលពជា　　ស្តេចផ្ដាប់ក្នុងព្រះហឫទ័យ ៗ

បទភាកកិតិ

កេរកាលនោះណា　ផ្ដាប់ដល់បុត្រា　ពន្យរពោធិថ្ងៃ
អ្នកមានមេត្តា　ករុណាសត្វក្រៃ　ស្តេចឡើងទៅញ
ព្រះវរបីតា ៗ　ស្តេចថ្វាយបង្គំ　ហើយក្រាបទូលសុំ
អស់ទោចនោះណា　ជិនុកទសពល　ស្តេចធ្វល់ត្រាស់ថា
យើមេ្តចឡើយបា　សូមស័ព្ទបទអ្វី ៗ　ព្រះពន្ធពុទ្ធា
ប្រណាមទូលថា　សូមស្តេចប្រណី ៗ　បើបើកឲ្យទាន
ប្រុសប្រាណជីវ　ខ្ញុំព្ធបជនជី　វិតរស់រួចបាន ៗ
ប្រយោជន៍យកផល　ជាត្រៃយថ្នាក់ថ្នល់　ប្រដូចទូវស្ថាន
ធ្វន៍ផលសាសាយ　ត្រៃយនាយនិព្វាន　ល្វែល្ហើយគេម្រមក្សាន
លែង់ទុក្ខទោសព្រ ៗ　អ្នកកាចកុំគុំ　តាមដោយបារម្ភ
ធម៌ព្រះទេសនា　គួរប៊ប្រោនប្រាស់　លោកលះវេភ
កុំចង់ចិត្តជា　ពោសទៅឡើយហោង ៗ ព្រះវរបីតា
ស្តេចស្ដាប់ព៌ចា　តាមដោយគន្ធន៍　ព្រះទុស្សសន៍ភាន

បើកបានដូចប៉ង ទើបបុត្តស្នងគ្រង បង្គំលុតលា ។
ស្តេចចរចេញពី ដល់ខ្លោចនោះនៃ នូវអស់សេនា
ក្សត្រថ្ងៃថ្កើងបុណ្យ ដំឡើងសរថ្វា ថ្ងៃងប្រសប់អស់កា
យុយល់ថ្កើងក្រៃ ។ សូរស័ព្ទសន្ធប់ ហាក់ហើយនឹងផ្កាប់
ព្រះធរទីនៃ ជួយជនក្សិនបាន ប្រែប្រានពុំខ្សែ
ផាលផាស់ឡើងញ្ញ បង្គំបាទា ។ ព្រះនាយធីបេស
គុណាធូនវិសេស អរឯងគ្រប់គ្នា ខុបខ្ទាបក្រញួក្រាប
ស្រពាប់សិរសា ទាំងមួយរយហា សិបសេសសោតហោង ។
ទាំងនាងបុស្បា ប្រាំពីរអគ្គា រួបរស់ឡើងផង
ក្រាបក្រោមបាទា កុមារប្រុះប្រុង អរព្រះគុណហោង
ឥតឯឧបមា ។ ឯអស់អាមាត្យ យំយល់ព្រះបាទ
ស្ញប់ស្ញែងចេស្តា ព្រួបព្រឹអគ្គឯង ក្រញែងសិរសា
បែរស្តេចលីលា វិលវឹងមកហោង ។ អយ្យកោអយ្យកា
នូវព្រះបីតា មាតាស្នែស្នង សឹងស្ញែងរំថ្លី
បារមីកន្ទង ឥតនរអ្នកផង ណានូវស្មើរដៃ ។
រាជកុមារេ ពិសេសសេដ្ឋា អ្នកនៅសព្វថ្ងៃ
ពុំដែលមានជ្គង សៅហ្មងព្រះទ័យ គេរកាលនោះនៃ
នាងសុវណ្ណា ។ ទូលស្វាមីក្ត្រ ដ្បិតបទអារក្ស
ព្រះជ្រ័យនោះណា ឥឡូវយើងបាន រួមស្ថានស្នែហារ

គួររៀបមណ្ឌា ការកុំបំភ្លេច ៗ កាលនោះស្វាមី
ស្ដាប់ព្រះប្អូនស្រី សម្រួលសម្រេច ប្រាប់អស់សេនា
យោធារំពេច ឲ្យរៀបផ្សិតស្ដេច ទីងគ្រេចបវគ្គង ៗ
ឲ្យបង់សាលា ស្ពានទេពព្រឹក្សា ល្អល្អះឥតហ្មង
រាជមិត្តធត្រូទង រឿនរង់កន្ទុង ផ្កាក្បីសោតហោង
ប្រឹនក្រែក្ដាត់ណា ៗ ទៀនធូកស្រាបាយ អាហារទាំងឡាយ
ពិសេសពិសា ស្រេបហើយព្រះបាទ ស្ដេចបរយាត្រា
តាំងនាងវិឡា សោតសឹងទៅហោង ៗ ស្ដេចដល់ហើយណា
ក្លួនសត្វភាសា ប្រៀងលេងផ្គោះផ្គង ទ្រហ៊ឹងអឹងអ័ប
សៀងសព្ទរំពង ដូរគទ្រឹផង គគ្រេងលេងល្វើយ ៗ
រប៉ាំកំរៀង ស្រេបស្រែកប្រួបប្រៀង ពិរោះដង្ហោយ
ផ្ដោះផ្ដងកាន់គ្នា បរបារឆ្វាស់ឆ្វើយ សប្បាយលំហើយ
ហេតុបុណ្យក្សត្រា ៗ ឲ្យលើកអាហារ ពាសពេញដាសដា
មកថ្វាយបូជា នាងវិឡាឯង តាំងតែនដងស្រា
សែនព្រេនលាងលា បំណាន់នោះណា ៗ ក្សត្រាតាំងបី
ព្រះទិស្នប្រិមប្រិយ៍ អធិដ្ឋានលា បំណាន់នោះស្រេច
សម្ដេចក្សត្រា គង់ព្រះពន្ទា ប្រាំពីររាត្រី ៗ
រួចស្រេចពុំលង់ កាលនោះព្រះអគ្គ ស្ដេចវិលវិងវិញ
គួរគង់រាជស្ថាន កិមានសួស្ដី ដូចពីមុននៃ

ទ្រមគ្បានសុខា ៗ ពស្ត្ររគទាំងឡាយ សឹងសុខសប្បាយ
ដោយបុណ្យក្សត្រា ឥតទុក្ខទោសភ័យ ដល់នៃអាត្មា
សេនីសេនា ប្រើនក្រៃវីវ ៗ កាលនោះជាយា
នាងសុវណ្ណា ឱនអង្គក្រាយតករ ទូលក្សត្រធិបតី
ស្វាមីភូធរ ថ្វាថ្ងៃងអង្វរ នូវពាក្យឥតគ្គង ៗ
បពិតយុវលង់ អញ្ជើញព្រះអង្គ ស្តេចត្រេចទៅហោង
ក្រៃងក្សត្រទេ្វហា ថ្ងៃថ្វាឥតហ្មង ទន្ទឹងកន្ទុង
ទល់ទុក្ខខ្វាបផ្សា ៗ ស្តេចស្តាប់នាងនាថ ទើបព្រះបោមជាតិ
មានបន្ទូលថា ឲ្យរាជទូតទៅ ស្រុកក្រៅនាយណា
ប្រាប់អស់ក្សត្រា ឲ្យចូលមកថ្វាត់ ៗ ហើយរៀបប្រានប្រុង
ដង្ហែព្រះអង្គ ដោយអាប្រយត្ន ស្រេចស្តេចឡើងទៅ
ទូលទៅបោមក្សត្រ ប្រញាប់ប្រាន់ប្រណិបត្តិ មាតាបីតា ៗ
បពិតព្រះអង្គ ទាំងពីរសូមទ្រង់ ព្រះរាជករុណា
យើងខ្ញុំទាំងពី អត្តវន្ទា នឹងសូមក្រាបលា
លាគលះទួរទី ៗ ទៅសួរមាតា ស្ថិតនៅពាក
ណាសីសួស្តី ហើយនឹងត្រឡប់ មកដាប់វង្ខ
សូមព្រះបក្រី បើកបានដូចប៉ង ៗ ពីព្រះកជា
ស្តាប់បុត្តទូលលា នឹងចាកបវង្គង ក្អួលអន់ព្រះទ័យ
អាឡៃក្តាត់ហោង ស្តេចថ្ងមត្រកង ទាំងបីអង្គា ៗ

បើកទាំងតាល់ទៅ ឈឺឆ្អួលក្តាត់ក្តៅ បន្ទូលផ្តាំថា
បើបាទៅហើយ ស្ងួនឡើយបូរបា វិលមកឆាប់ណា
សោះថប់កន្ទួង ៗ កូនឡើយយើងនៅ • សព្វថ្ងៃមានទោ
ទាំងបីស្ងួនស្ងួង ទោះសានទោះសុខ ទោះទុក្ខទោសផង
សង្ឃឹមស្ងួនគ្រង លំហើយហាបុទ័យ ៗ ស្តេចថ្នមជនទោ
គ្រងគង់បីទ្រ ចើបថែហើយនៃ ទ្រង់ព្រះករនៃស្រី
ប៉ុនថ្ងៃនឹងពេកក្រៃ ទាំងបីក្សត្រថ្ងៃ សោតសឹងសោកា ៗ
ស្រេចបរន្ទាបង់ ទាំងបីព្រះអង្គ ថ្វាយបង្គំលា
វិលវិញដល់ស្ថាន វិមានអាត្មា ទ្រង់គ្រឿងក្រស្តា កូសាគ្រប់អង្គ ៗ

បទពំនោល

កាលនោះអស់ក្នាក់ម៉ាផង រៀបស្រេចហើយហោង
បរិបូណ៌អញ្ជើញក្សត្រា ៗ ទើបព្រះពង្សព្រឹទ្ធសាស្តា
ស្តែងស្តេចលេលាសីហនាថ គគាតចេញចរ ៗ
ឡើងគង់លើរាជអស្សជេរ រូបរាជកេសរ
ហៀវហោះចេញចាកគោហារ ៗ មើលម្តងហាក់អង្គឥន្ទ្រា
ចុះចាកសួគ៌ា ស្រេចស្រុតប្រុតមកហោង ៗ
សេនាយោធាអឹងកង ខ្មាន់ខ្មាប់រំពង
ដគ្គុំដគ្គួលខ្វល់ខ្វាល់ ៗ អស់ស្តេចប្រទេសស្រុកក្រៅ

រៀបរៀងគ្នាទៅ   ដោយពារជំពូកកាសា ៗ
ឯអង្គព្រះវរបីតា   ស្ដេចគង់គុផ្ឆា   ដៃន្ហរជាផ្លូវលំដាប់ ៗ

បទកាក

ទើបវរក្សត្រី   ប្រសើរស្រស់ស្រី   នាងសុវណ្ណា
ប្រដាប់ព្រះអង្គ   ពំលង់យាត្រា   សុំស្និតស្នេហា
ហែរនាងនារី ៗ   រីព្រះរាជរត   ល្អល្អះពិសុទ្ធ
ពិសេសសួស្ដី   កញ្ចកកញ្ចោង   ព្រាតព្រោងរស្មី
មាសមៃមុនី   ដាលដាំរចនា ៗ   ចន្ទោលសឹងពេជ
ក្បូរក្បាច់រលេច   ជាត្បូងនាគា   មានទង់ដែនដៃ
សឹងចងនៅនា   ចន្ទោលរត្នា   ល្អល្អះសន្ទោ ៗ
នាងឡើងទៅគង់   ព្រហស្ពស្ដាំទ្រង់   ជន្ទញ្ញិនឆ្អៅ
សុវណ្ណចាំរី   ពិសីឥតសៅ   សោតសឹងចន្ទូរ
បុងចន្ទញ្ញណា ៗ   ព្រហស្ពឆ្វេងទ្រង់   កកាន់ទាញទង់
ខសុកពជា   សឹងមាសមណី   សោកីថ្ងៃថ្លា
ទ្យនាងវិទ្យា   និតនៅកន្ទ្យ ៗ   ឯអស់ព្រះស្នំ
អគ្គយាយចាស់ទុំ   អាណែកក្រាស់ក្រៃ   ឡើងដោយជំនិះ
រទេះទីទៃ   ដោយអន្ដាប់នៃ   សក្តិយសធំតូច ៗ
ល្អ ៗ ឧត្ដម   ពាលពេញក្រុំ   បង្កើះរៀវស្ដួច

ដំណើរល្វាសល្វន់ ឈានស្មើតួរូប ញញឹមមានខួប
ឡើងលើរថ្គា ៗ ក្រឡេកមើលទៅ ម៉ត់ហ្មង់ស្រស់
ដូចកូនទេព្ដា ល្អដូចគេស្រិត ប្រិនក្ដាត់មហិមា
ទីង៍គិតគណនា រិះរាប់ពុំបាន ៗ កាលនោះដៃយា

បរពដរត្នា ចរចេញចាកបាន ដូចបូរមីចន្ទ
ចែងស្យាន់ថ្កើងថ្កាន រៀងរស្មីមាន ចាកទីបូពា ៗ
ឯអស់មេទំ ត្រៀបត្រាគុះគំ ដូចកលតរា
ភ្លឺផ្លេកយល់យង់ ត្រចង់ជ្រះថ្លា នៃបទីងចន្ទ្រា
នាទុក្ដាលៃ ៗ នាងត្រេចដាក្រោយ អណ្ដាប់អណ្ដោយ
ពីព្រះដៀសដៃ បបួរបានដល់ មណ្ឌលព្រឹក្សព្រៃ
ខ្ចាន់ខ្ចាប់វិសៃ ពលមានោះណា ៗ ឈើផង់តូចធំ
រគ្គោះរគ្គំ ល្អិតល្អាបសោះសា ក្សត្រទាំងបីអគ្គ
ត្រេចត្រន់យាត្រា បានសត្វទៅ ដល់ឆ្នេរស្រះស្រង់ ៗ
បញ្ជប់អាសុពា គុជ្ជនរត្នា សំបតការង់
ហើយក្សត្រធិបតី ទាំងបីព្រះអគ្គ ស្ដេចទឹងចុះស្រង់ គគ្គាភរ ៗ

បទបន្ទោលកាក

ស្ដែងស្ដេចយាត្រា យាងដោយមាគាព្រៃភ្នំ
សង្ឃាតវែងទំ លលៀកលលោមក្ដាត់ណា ៗ

ពលពាលទាំងឡាយ ស្រើបស្រួលសប្បាយគ្រប់គ្នា
គេបេះផ្កា បុប្ផានូវផលព្រឹក្សផង ។
ខ្លះទុំខ្លះខ្ចី រុសរោយដោយដីសោតហោង
ខ្លះឡើងរលោង ស្រគុំស្រគាលល្អក្រៃ ។
ខ្លះបេះបានបរ ភោគហើយអួតអរទៃ
ស្រេចហើយវិលវៃ រឹងរូតរឹងស្រួតយាត្រា ។
យូរលន់លន់ក្តាត់ ប្រាំពីរខែស្អាត់ហើយណា
ដល់បុនសោមា ក្រៅក្រុងពាពណាសី ។
ស្តេចបតមួយហាន ប្រាប់អស់តាហានមន្ត្រី
ឲ្យបតអោយទី ហើយស្តេចឲ្យសង់ព្រះពន្លា ។
ស្តេចឡើងទៅគង់ ទាំងបីព្រះអង្គហើយណា
ស្តេចឲ្យយោធា ធ្វើសឹងទង់ផែសរសុទ្ធ ។
ក្រែងអ្នកសោមា ផ្អូកផ្អើលកេយព្រាស្ទុនស្ទុត
ដាលវាលរួតរត់ ខ្វាបសិកសត្រូវនានា ។
កាលនោះអ្នកស្រុក ឃើញផ្អើលតគុកជ្ងុធ្វា
ទន្ទត់តត្កមា ចុះអះពះស្ទាប់ទេះម្តង ។
ខ្លះឈៀងធក់កូន ខ្លះរត់ដញ្ជូនទ្រព្យផង
ព្រាត់ប្អូនព្រាត់បង រយើករយាកយាត្រា ។
ចាស់ៗកោងខ្នង ដោះយោលតែងតោងសោះសា

ខ្វេសខ្វាសប្រាំ　អង្រឹតកញ្ជើទូលទៅ ៗ
ទ្រព្យធននា ៗ　ដោយភ័យក្ដាត់ណាហោលទៅ
ហោលនាំកូនចៅ　រមើករង្គួយដោយផ្លុះ ៗ
ខ្លះស្រែកខ្លះយំ　លើកដៃប្រណម្យសំពះ
បន់ខ្មោចក្នុងផ្ទះ　ឲ្យជួយរក្សាការក្រែង ៗ
ឱ:ឱខ្មោចម៉ែ　ខ្មោចឪពូកស្ដូង ៗ
ជួយកូនខ្លាចក្រែង　ក្បិនក្បត់ឲ្យរនេះណា ៗ
ខ្លះមានស្មារដ៏　ដេថាអាប៉ែខូចណា
មិនបន់ខ្មោចតា　ហើយតើទីងរូបម្ដេចឆ្ងាយ ៗ
ខ្លះថាជួបឆ្កួត　អនេះវាឆោតអប្រាយ
ខ្មោចតាខ្មោចយាយ　វាបន់ប៉ុន្មានដងហើយ ៗ
កាលនោះត្រូវទៅ　ដល់ចៅមឿងក្រោជាក្រើយ
ពុំផ្សផ្សងឡើយ　តែងទពប្រញាប់ម៉ឺម្នា ៗ
សេលោលីតែង　ដាវខ្វីដាវវែងធ្នូស្នា
គ្រប់គ្រឿងសស្ត្រា　អាវុធប្រកិតប្រៀនក្រៃ ៗ
ហើយតាំងដើរល្បាត　ចរចេញសង្ខាតវៃ ៗ
លបល្បួចរំពៃ　មៀងមើលដំណើរសាសិក ៗ
ទៅទៀបទ័ពដៃ　យល់ហើយកិតភ័យភ្ញាំងភ្ញិក
គន់គិតថាសិក　សត្រូវនេះតើនរណា ៗ

ថយក្រោយពុំឲ្យយល់ប្រាន ៗ ហើយវិលទៅប្រាប់
ទៅមឿនមេទ័ពឲ្យប្រាន ដឹងពតិមាន
រិងកិតឯងឥតឧបមា ៗ តែងសាចូលទៅ
ក្រាបទូលចោមចៅពញា ជាម្ចាស់សិរសា
សព្វគ្រប់អស់អាថ៌សេចក្ដី ៗ ទៅរតពុំឈប់
ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ឃ្លាតខ្លី ដល់ឯកមន្ត្រី
ប្រាយប្រាប់ដោយដំណើរនោះ ៗ ក្បួនឯសេនា
ដឹងហើយតក្កមាស្មាស្មុះ លាន់មាត់ថាឱ:
ឱសឹកសត្រូវពីឯណា ៗ ហើយខំស្វៀកពាក់
មានស្វាម្ចជាក់ច្នក់ជា ស្វរះបម្លាម្ន
រលះរលាំងចេញចរ ៗ ចូលទូលក្សត្រក្សាន
បពិតដ្បិតមាៈនទៅមក ថាមានសឹកចរ
ចូលមកដល់នាស្រុកក្រៅ ៗ ពលគុជ្ឈពាដី
រត្សរត់សារបីខ្ញលទៅ ដាលដាក់ទ័ពនៅ
ច្រើនក្រៃអាណែកគណនា ៗ បង្អៀតអស់ព្រៃ
គឺមោះទង់ជ័យដោយថា សស្រុតសោភា
យល់ប្លែកទឹងអស់សឹកផង ៗ ឱយើងក្រៃក្រែ

កើតសង្គ្រាមភ័យនេះម្ដង ឥតអ្នកណាហ៊ាន នឹងអាចទប់ទល់ជានា ។

បទពំនោល

កាលនោះសន្ទុកដក្កុម៏ ក្រាបដោយមន្ត្រី
បក្រីព្រួយព្រះចិន្ដា ។ បារម្ភក្រែងអស់ប្រជា
ពស្ត្រូវគ់ក្រឡា ផ្ទៃក្រោមៈនៅសូន្យអន្តរាយ ។
អ្នកនោះមហិមារិទ្ធិសាយ លើកលុះដល់អាយ
បណ្ដាញបណ្ដាលគោសធំ ។ ទឹបើកូនស្ងួនទុក្ខម
នូវហើយម្ទេះសំ មានប្ដីបេញច្បាំងរឿនរុង ។
ព្រះកាយព្រះពណ្ណាពន្លឺ ព្រះអង្គបិទូរអង្គ
ឲ្យយល់បេស្ដាស្ដែងជាក់ ។ ឥឡូវឥតឯមានអ្នក
ណាទឹងតែងស្លាក់ ដំណែងដំណាងពលក្សរ ។
ទអញចាស់ម្ទេះហើយក្ដី ប្រទះសត្រូវ
មួងហើយនឹងទប់យ៉ាងណា ។ ស្ដេចទ្រង់ព្រះពង់ចិន្ដា
ត្រាស់ឲ្យយោធា លើកចំពប្រញាប់ចេញទៅ ។
តតាំងកាំងស្រុកក្រោ ផនបទលំនៅ
ប្រយោជន៍ប្រយត្នសេមា ។ កាលនោះជ័យដេតរាជា
ស្ដេចគង់ព្រះពន្ទា ហើយត្រាស់ប្រើពួកមន្ត្រី ។

ឲ្យនាំរាជសាស្ត្រី ទៅទូលចក្រី សម្តេចព្រះវរបិតា ។
ផ្តាំឲ្យទូលអាតីតា នាងនាថចំប៉ា
សម្តេចព្រះរាជបុត្រី ។ កាលព្រាត់ខ្ចាយខ្ចាត់ខ្ចួរទ័
ព្រោះផ្សិតគម្ពីរ ទុស្តព្រើសបុស្សាផ្តនា ។
ឥឡូវវិលវ័នយាត្រា នាំបុត្រពំណា
នូវអគ្គសម្តេចស្វាមី ។ ប៉ុនប៉ង់មកថ្វាយវន្ទី
ពីព្រះនរុប្បតី ពិសេសពិសុទ្ធសោភា ។
ឥតអគ្គិសិកនា ៗ មុះមកពាធា
ប្រមាទព្រះបាទឡើយហោង ។ អាមាត្យក្រាបបាទពប់វង់
បរបាកចេញផ្លូង ពុំឈបពុំឈរឡើយនៃ ។
ក្បិនឯកង់ទ័ពនោះខ្វី លើកមកព្រើនក្រៃ
យល់ហើយកិតភ័យរាល់គ្នា ។ ឃើញអាមាត្យដើររោ
ហើយគិតស្មានថា ទ័ពគេលើកមកដល់អាយ ។
ផ្អូកផ្អើលមៀងមើលពីឆ្ងាយ រត់មកប្រញាយ
ស្រៀវស្រែកដណ្តឹងទៅថា ។ វិយ ៗ នៃអស់ទាំងគ្នា
នោះមកពីឯណា ពុកពាទគង្វានដល់អាយ ។
ទើបអស់រាជទូតទាំងឡាយ ប្រាប់ថាអ្នកកាយ

យើងមកពីនាងចំប៉ា ។ ជាបុត្រព្រះរហាក្សត្រា សទុភជា
អម្ចាស់នៃអ្នកនោះហោង ។ កាលនោះអស់អ្នកម៉ែពង
អរក្រៃកន្ទង ផ្សិតឮនាមនាងចំប៉ា ។
ចូលសួរទទួលចរចា ដឹងដើមកាតីកា
ដំណើរទំនងជាក់ស្បាន់ ។ សេនាអរឯងរីខាន់
រតរះរន្ទាន នានាំពជទូតទៅផ្ទាត់ ។
ផ្លូវឆ្ងាយកន្ទុះខែស្ងាត់ ស្រេចដល់ពេងរត
ក៏ចូលបង្គំវន្ទា ។ ទើបទូលដោយដំណើរណា
សទុភជា ស្ដេចអរតេគងង្ហិមបាន ។
ឲ្យទៅទូលនាងកល្យាណា ដោយដំណើរមាន អំពីសម្ដេចបុត្រៗ ។

បទកាក

កាលនោះមាតា ប្រសើរសោភា នាងកេស្រណី
អរឯងម្ចីមា លីលាឡើងខ្ចី ដល់ហើយវន្ទី
ព្រះរៀមពជា ។ ក្សត្រពីរពន្ទាយ ត្រេកសោមសប្បាយ
ព្រិព្រះកន្ត្រា សោកសោនទុក្ខភ័យ កាលថ្ងៃនោះណា
ឲ្យហៅយោធា វេពលទាំងឡាយ ។ មីមកខ្វាន់ខ្វាប់
ទ្រង់ព្រះបង្គាប់ ទាំងពលទាំងនាយ ឲ្យរៀបនាវា

ម្នីម្នាប្រញាយ ច្រើនក្រៀមកាយ ពាសពេញផលសា ។
ស្ដេចឲ្យចេញទៅ ទទួលបុត្រទ្វ ព្រះពន្ធាថ្ងៃថ្ងា
កាលនោះអាមាត្យ សង្ហាតយាត្រា ច្រើនឥតឧបមា
ដល់ដូចបំណង ។ ឡើងទៅវន្ទា ប្រណម្យទូលថា
ពីព្រះបរុះបរុង ទ្រង់ព្រះអំណរ សារទក្ដាត់ហោង
ប្រើខ្ញុំមកផ្គង អញ្ជើញករុណា ។ ស្ដេចស្ដាប់វរវាត
អស់អគ្គអាមាត្យ ទើបព្រះរាជា ត្រាស់ឲ្យប្រុងប្រៀប
រួសរៀបម្នីម្នា ហើយស្ដេចយាត្រា ទាំង ៣ ព្រះអង្គ ។
ឡើងគង់រាជយាន រង់រៀងជើងថ្កាន ហេតុហៅពុទ្ធពង្ស
សេនីសេនា យោធារៀនរង់ គ្រប់ប្រានប្រៀបប្រុង
ប្រុងប្រាងខ្នាន់ខ្នាប់ ។ ហែវរក្សត្រី ហែព្រះបត្រី
តាមដោយអណ្ដាប់ ហែព្រះរាជបុត្រ ពង្សពុទ្ធគួរគាប់
យោធាស្រួចស្រាប់ ស្ដែងស្ដេចលីលា ។ ដល់ផលសាសាយ
រីព្រះស្រោយ ដីបេសរាជា ស្ដេចពុំពរង់
ឡើងគង់នាវា ក្រុងគ្រុឌបក្ខា ដក់នាគកាងកាន ។
ប្រាសាទកណ្ដាល រចនាត្រកាល សុទ្ធសឹងសុវណ្ណ
ដាំត្បូងរំលេច និលពេជ្រលោ កាន មរកដសោភណ្ឌ

ពិតាននោះណា ៗ គួររូបបក្សី ដណ្តើមចំណី

ផល់ចិកសិរសា មានទាំងរូបគ្រុឌ តយុទ្ធនាគា

យក្សយុទ្ធនឹងស្វា ស្វាតោងកយក្ស ៗ គ្រែសោតប្រាំជាន់

មានរូបកំកណ្ហ ទ្រោលទ្រគ្រប់ថ្នាក់ រូបទេពប្រណម្យ

បន្គដោមដាក់ បំជ្រុងវិយោគក្តិ កាងស្លាបក្រទា ៗ

សម្តេចព្រះរ បីតាភូធរ ជ័យដេតភាជា

ស្តែងស្តេចឡើងគង់ នាកុងនាវា មណ្ឌលសោភា

ទីនាំងរូបមុក ៗ ប្រាសាទមុខដាច់ ឆ្លាក់ឆ្លៀកក្បូរក្បាច់

សុតរូបកិណ្ណ ទន្ទេងរាំ ខះខទ្រោលទ្រ

គ្រែបីជាន់ដ ភីរ៉ល្វីគ្រប់ជ្រុង ៗ ឯអង្គឯកអគ្គ

មហេសីវរលក្ខ ពិសេសវរមង គល់គីមាគា

ពុទ្ធាពូជពង្ស លេលាឡើងគង់ ទីនាំងប្រពៃ ៗ

បតុមុក្ខា ក្រុងកម្ពុជា ភងវៀវលវៃ

រូបទេពអក្សរ ឈរនឈរលើកដៃ ទ្រទ្រែតមាសមៃ

ឆ្លាក់ក្បឹលិបង់ ៗ អស្មានស្មិសិក សៅជ័យរូបរិត

ជាត់ភ័គ្រផូផង់ ញ៉ៀកញ៉ៀក់ញ៉ែងញ៉ៀង ល្ដាយល្អួងត្របង់

ត្របះរស់អង្គ ចុះជិះនាវា ៗ ទូកទ័ពទៅមុន

ត្រៀបត្រាពេកពន់ វៀតាំងនាង ទូកដាក់ក្វេងក្វាត់
ហែរក្សត្រថ្ងៃថ្វា ស្គួយនស្គា ស្រៃឡស្គទេព ៗ
គងតូចគងធំ ប៉ីអរស្នូរសំ ធាប៉ីធឹងចាប់
ស្រៃឡពាតគង ណែនណាន់ស្នូរស័ព្ទ ប្រុងប្រៀបប្រដាប់
ប្រកដោយដៃ ៗ ទូកតូចទូកធំ ពល់ពាលជួបជុំ
មីមកក្រាស់ក្រៃ កាលនោះព្រះបាទ ននាថថ្វាថ្ងៃ
ទួងគីរីដៃ លាន់ឮខ្ចាយខ្ចួ ៗ បីដងស្រាប់ស្រេច
ទីនាំងសម្តេច រាជបុត្រចេញចរ ត្រចះចាំងចែង
ទន្ទេងងើយង កណ្តាលសាគរ ព្រោងព្រាយសន្ធៅ ៗ
បន្ទាប់បុត្រា ព្រះវរបីតា ធិរដបោមបៅ
ទីនាំងវៀលតឹង ល្អផ្សឹងព្រាលល្អៅ ក្លីផ្ទុកមើលទៅ
ចិញ្ចែងព្រោងព្រាយ ៗ ព្រះវរមាតា ក្រុងកម្ពុជា
ល្អល្អះធើតឆាយ ចេញដាលំដាប់ ខ្ទាន់ខ្ទាប់រៀងរាយ
រាស្ត្រផងទាំងឡាយ នូវអស់មន្ត្រី ៗ សម្តេចរាជា
គង់យានយាត្រា ស្តេចទាំងពីរបី រាស្ត្រគេយង់យល់
ស្តេចដល់មកខ្ចី ទោះប្រុសទោះស្រី អរអឹងគ្រប់គ្នា ៗ
ដៃដាក់លើត្បូង សំពះឡើងប្រូង សរសើរចេស្តា

ពុំគួរបើទឹង វិលវង់មុកណា ហេតុបុណ្យដេយ្យា

ប្រសើរក្រាស់ក្រៃ ៗ ឧម្ចាស់បីអង្គ ល្អល្អះត្រចង់

ឥតអ្នកដទៃ ទឹងផ្ទឹមត្រឹមបាន កល្យាណ ល្មមល្មៃ

ហាក់ទេវបុត្រថ្ងៃ ចុះចាកសួគ៌ា ៗ ស្តេចឲ្យអាមាត្យ

ទៅទូលព្រះបាទ ព្រះវរបីតា នូវព្រះដំនី

ក្សត្រីថ្ងៃថ្វា ជ្រាបហើយក្សត្រា ស្តេចត្រេចមកហោង ៗ

ដល់ចុះពុំលង់ ក្សត្របីព្រះអង្គ បង្គំរាប់វង់

ពីព្រះរាជា ប្រាប់ត្រកង់ ថ្នមឧបឥតហ្ន

ទាំងបីអង្គា ៗ ថើបថែរព្រះភ័ក្រ បន្ទូលថាអ្នក

មាសមិត្តពាំង៉ា កាលក្រោយសួនខ្ចាត់ ព្រោយព្រាត់ឃ្លាតឃ្លា

កូនអ្នើយយើងណា ទុក្ខក្រៃកន្ទង់ ៗ

ខ្សែ ៧ សង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

ខ្សែ ៨ ដើមនាងចំប៉ាថោងទៅលាបំណាន់អ្នកតាដើមជ្រៃ

កណ្តាល ស្តេចទាំង ៧ ព្រះអង្គជិះលើយក្សទៅនគរសិងហុន

ចុង ទ្រាយធំពេះអភិសេកជាមួយនឹងកូនព្រះឥន្ទ្រហើយបានព្រះ

រាជបុត្រ ៩៣ ព្រះអង្គ

(ចប់ត្រឹមខ្សែ ៨)

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអែមេគ្រីន ភ្នំពេញ

ជិតរោងកុន ព្រហ្មបាយ័ន ពីខាងកើតផ្ទាល់

សេចក្តីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលចងក្របសៀវភៅ មានជាវព្រះពុទ្ធរូប

រូបថតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា នឹងសម្តេចសង្ឃនាយកជា

សៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សន្សូដិកា ឆាប

កំណើត កាតកូនសិស្ស នឹងសៀវភៅបារាំង-ខ្មែរផ្សេង ៗ ជា

សូមមិត្ត នឹងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវវិញ ដោយ

បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតរង្វាន់ជូនយ៉ាងគួរស ។

ព.ស. ២៤៩៦ គ.ស. ១៩៥៣

) រោងពុម្ព ភិក-ភ៌ ភ្នំពេញ (

ថ្លៃ ១២៛០០